

(6) அறிவிப்பு

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நீதி மன்றக் கட்டணங்கள், வழக்குகள் கட்டண மதிப்பீடுகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நீதி மன்றக் கட்டணங்கள், வழக்குகள் கட்டண மதிப்பீடுகள் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்வதற்கும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கும் மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தம் இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

(7) அரசின் சட்ட முன் வடிவுகள்

தமிழ்நாடு 1971-ம் ஆண்டு நீதி மன்றக் கட்டணங்கள், வழக்குகள் கட்டண மதிப்பீடுகள் (திருத்த) சட்ட முன் வடிவு.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I move—

“ That leave be granted for the introduction of the Tamil Nadu Court Fees and Suits Valuation (Amendment) Bill 1971.”

The motion was put and carried and leave was granted.”

THE HON. THIRU S. MADHAVAN, Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

(8) 1971-72-ம் ஆண்டுக்கான நிதித் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு (தொடர்ச்சி).

(அ) நிதித் கோரிக்கை எண் 3—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் 1½ மணி நேரம் தான் இருக்கிறது. இரண்டு மான்யங்களும் அவற்றின் மீது விவாதமும், நேற்று நிறைவேற்றப்படாத மசோதாவும் சேர்த்து, மொத்தம் மூன்று இருக்கின்றன. இருக்கிற 1½ மணி நேரத்தில் முடித்து விடலாமா, அல்லது மாண்புமிகு வைத்துக் கொள்ளலாமா, அல்லது அவையின் நடவடிக்கைகளை 2 மணிவரை நீடிக்கலாமா? மாண்புமிகு வைத்தால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்குமா?

THIRU R. PONNAPPA NADAR : We can sit till 2 O' clock.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விற்பனை வரி மானியத்திற்கு 1 மணி நேரமும், எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை மான்யத்திற்கு ½ மணி நேரமும் வைத்துக் கொண்டு நாளை மசோதாவை வைத்துக்கொள்ளலாமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : மேலும் ½ மணி நேரம் அவை நடவடிக்கைகளை நீட்டலாம். அநேகமாக 2 மணிக்குள் முடித்து விடலாம். மசோதாவை முடித்துக் கொண்டு, மான்யக் கோரிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

1971 சூலை 14]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : Will half an hour be enough for Demand " Stationery and Printing " விற்பனை வரி மான்யத்தின் மீது விவாதம் 1 மணி நேரமும், எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை மான்யத்தின் மீது விவாதம் ½ மணி நேரமும் என்றால் எப்படி விவாதம் முடியும்? மன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : மசோதாவை 29-ம் தேதி வைத்துக் கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மசோதா 29-ம் தேதி மேல் சபையில் விவாதிக்கப்படவேண்டும். அப்படி இந்த மசோதாவை 29-ம் தேதி வைத்துக் கொண்டால் மீண்டும் 2 நாட்களுக்கு அந்த சபையை வைக்க வேண்டும். மசோதாவை இப்பொழுதே முடித்துவிட்டால், இப்போதே அனுப்பிவிடலாம். அப்போதுதான் அந்த அவையின் நிகழ்ச்சிக்கு வசதியாக இருக்கும்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : மானியக்கோரிக்கைமீது பேசுவதற்கு மிகக் குறைந்த நேரம்தான் இருக்கிறது. அதிலேயும் நேரத்தைக் குறைத்து விட்டால் எத்தக் கருத்தையும் கொல்ல முடியாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு இருக்கிற விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தைப் பாராட்டுகிறேன். இந்த 15 நாள் நிகழ்ச்சிகளைப் பார்ப்பதும்போது, சில நேரங்களில் விவாதத்தின் போது அவை திண்டாடுகிறது. விற்பனை வரியைப் பொறுத்த வரையில் நாம் பொது விவாதத்தின்போது கூப்பெடு இருக்கிறோம். இன்னும் பேசுவதற்குப் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அதோடு நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவில் பேச இருக்கிறோம். அந்த அளவிலே, இன்றைக்கு இந்த மானியக்கோரிக்கையையும் மசோதாவையும் எடுத்துக்கொள்கிற முறையில் அவை முன்னவரும், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் கூறியது மாதிரி, விற்பனை வரி மானியத்தின் மீது விவாதம், அமைச்சரின் பதில், வாக்கெடுப்பு எல்லாம் சேர்த்து, 1 மணி நேரமும், எழுதுபொருள் அச்சுத்துறை மான்யத்தின் மீது விவாதம் ½ மணி நேரமும், மசோதாவுக்கு ½ மணி நேரமும், என்று வரையறுத்து இந்த அவை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGHAM : Sir, on the recommendation of the Governor I move :

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,64,42,200 under Demand No. 3—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration "

THIRU K.T.K. THANGAMANI : Sir, To discuss the need to reduce Sales-tax and make them all single-point as far as possible I move the following cut motion :—

" That the allotment of Rs. 2,64,42,200 under Demand No. 3—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration be reduced by Rs. 100 "

[1971 சூலை 14]

THIRU J. JAMES : Sir, to discuss the hardships that will be caused to the public by the proposed enhancement of surcharge on sales-tax I move the following cut-motion :—

“ That the allotment of Rs. 2,64,42,200 under Demand No. 3—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration—be reduced by Rs. 100.”

DR. H. V. HANDE : Sir, to discuss the need to hold a conference of Commercial Tax Officers to review the working of the department, I move the following cut-motion :

“ That the allotment of Rs. 2,64,42,200 under Demand No. 3—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration—be reduced by Rs. 100.”

திரு. கே. என். குமாரசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குதிரைப் பந்தயங்களை ஒழிப்பதுபற்றி விவாதிக்க “மாணியக் கோரிக்கை எண் 3—பொதுவிற்பனை வரிக்கும், ஏனைய வரிக்கும், தீர்வைக்கும்—தீர்வாகம்—என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 2,64,42,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”.

என்கிற வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்தின் கொள்கையை விளக்கும் பாலிசி நோட் * ஒன்று அவைமுன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைச் சட்ட மன்ற நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாக ஏற்றுக்கொண்டு, அங்கத்தினர்கள் கருத்துக்களை வரங்கினால், என்னுடைய பதிலில் என் விளக்கங்களைச் சொல்லலாம் என்ற வகையில், அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I have to make only a few observations. Sales tax is the most vicious tax that has ever been invented in this country. It is, unlike other taxes, not a tax on profits but on living. But it is a tax on purchase. It came as a harmless thing. Two main things are affected by the position of sales tax, namely, prices and employment because at every stage there is a tax and that tax is passed on to the consumers, whether he is poor, rich or extremely rich whatever his status is, he has to pay the tax. That is why in many foreign countries there has been a purchase tax and that purchase tax is only a single point tax at the last stage which is the stage of consumer. And there it is a sort of preferential tax.

On luxury goods the consumer tax is high, on essential goods the consumer tax is low and on certain more essential goods, there is no consumer tax at all. But here in our State starting with a harmless one pie, it has reached the stage of 3½ per cent to-day. The multi-point sales tax ultimately results in about 10 to 12 per cent because of 3 or 4 stages of a transaction and the prices are also going up. So, the first thing for this Government is to see whether the amount now realised by way of this tax can be collected in a better way, in a more discreet way, not affecting the ordinary consumers whose purchasing capacity is not very much and also because the prices of essential goods are going up.

1971 ஜூன் 14]

[Thiru K. M. Subramaniam]

Secondly, I have already spoken here that instead of having a flat rate increase, it would have been much better if luxury goods are taxed more and essential goods are omitted. I do not want to repeat it.

The most important point I wish to bring to the notice of this House is this. Sales-tax has a very injurious effect on cost of manufacture of any commodity. All the components that go into the manufacture of commodities in industries are also taxed at various stages. The smaller the industry is, the greater the tax it pays. The big wholesale industries pay less tax because they purchase direct from the manufacturers. The small industries purchase from the retail market and in such cases the small industries have to pay tax at every stage. So, it is affecting production and also prices of industrial articles. It is also stopping the export of goods to other countries because in the export prices sales tax at various stages is also included in the cost of manufacture. So, in our own interest we should seriously think about the policy of the present sales tax system, find out what its real effect is on the prices, what its real effect is on employment and industries and plan such a system by which our industries will not suffer.

Take, for example, even the handloom goods. There is no sales tax on handloom goods, but there is sales tax on dyes, chemicals and various articles used in the manufacture of handloom goods. What is happening to prices of handloom goods? Prices are inflated because of the sales tax system. Similarly due to the high cost of fuel many mills are closed in India. There may be many reasons for the closure of the mills. But one of the main reasons is, the cost of production has gone up because of the incidence of sales tax. The cost of production increases because of the high cost of fuel which is the most essential component in the manufacture of textiles.

In many mills during the last 4 or 5 years there have been steep increases in these duties. What I say is, the problem has reached the climax, the problem of prices, the problem of inflation and the problem of unemployment. A real crisis has been created. That is why I think the Government will do well to go into the policy of sales tax and see whether a new method cannot be devised by which the same quantum of sales tax can be collected, but without affecting the prices of essential commodities very much, without affecting the industries and in such a way as it will give encouragement to industries. I do not want that sales tax should be dropped, but I want a new policy to be evolved.

(Mr. Deputy Speaker in the Chair.)

Another small point, and I am finished. In the case of many articles, particularly certain cheap luxury articles, there is a difference between the taxes in Tamil Nadu State, Andhra State, Kerala State and Mysore State. What is happening is this.

Many of the buyers who go to Andhra buy cheap radios and many such items there where the tax is low. So, a Conference of the representatives of States may be held in the country's interest. Sales tax should be imposed in such a way, the policy should be altered in such a way that these lacunae are overcome and the Government do not suffer any loss of income, but at the same time the various difficulties I have mentioned in the matter of prices, inflation and employment are avoided.

Thank you, Sir.

* திரு. ஏ. எம். இராஜா: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவர்களால் அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்றுடைய கருத்துக்கள் செலவுற்றதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

விற்பனை வரி 1966-67-ம் ஆண்டில் ரூ. 56 கோடியாக இருந்தது. இந்த நான்கு ஆண்டுகளில், ரூ. 37 கோடி அதிகமாக வசூல் ஆகி, ரூ. 93.27 கோடி என்ற அளவுக்கு உயர்ந்திருப்பது உண்மையிலேயே பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். அதன்மூலம் இந்த நாட்டில் வணிகத் துறை நல்ல முறையில் செயல்பட்டிருக்கிறது என்பது தெளிவு, அந்த வகையில் நம்முடைய அமைச்சரவையையும், அரசையும் நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த நாளும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

இப்பொழுது இந்த ஆண்டு முதல் சிறிய வியாபாரிகளுக்கு விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். ரூ. 15,000 ஆக இருந்தது சென்ற ஆண்டில், இப்பொழுது ரூ. 25,000 என்ற அளவில், அந்த அளவுவரையில் வரி செலுத்த வேண்டாம் என்று விலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் சுமார் 41,000 பேர்கள் பலனடைகிறார்கள். அதேபோல், இந்த மொத்த விற்பனை வரி விலக்கின்கீழ் 75,000 என்றிருந்ததை 1 லட்சம் என்று உயர்த்துவதன் காரணமாக, பலர் பலன் அடைகிறார்கள். உண்மையிலேயே சிறிய வியாபாரிகள் இதற்காக நம் அரசை வாழ்த்துகிறார்கள். அந்த முறையில் இன்று நல்ல முறையில் இந்த வரிவிதிப்பு நடத்தப்படுகிறது.

மூன்று சதவிகிதத்திலிருந்து மூன்றரை சதவிகிதம் என்று உயர்த்தப்பட்டிருப்பதில் $\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் உயர்த்தியதால், சாதாரண மக்களுக்குத் தொல்லை வந்து விடாது. இந்த அரசுக்கு வருமானமும் கிடைக்கும். 3 சதவிகிதம் ஆக இருந்தபோது 93 கோடி என்றால், இப்பொழுது இந்த $\frac{1}{2}$ சதவிகித உயர்வால் குறைந்தது 10 அல்லது 15 கோடியாவது கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். அந்த முறையில் இது ஒரு நல்ல அம்சமாக இருக்கிறது.

அதே நேரத்தில் இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது மோட்டார் எண்ணெயின் மேல் வரி விதித்து இருப்பதை மத்திய சர்க்கார் எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவதாக செய்தித்தாள்களில் பார்த்தேன். பெட்ரோலியம் அண்ட் கெமிகல்ஸ் துறையைச் சேர்ந்த அமைச்சர் நம்முடைய அரசு விதித்த விற்பனை வரியை எடுக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை விட்டிருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. இதைத் தள்ளாவிட்டால், பயன்படுத்துகிறவர்களிடம் கூடுதல் வரி விதிக்க எங்களுக்கு அனுமதி வேண்டும்

1971 சூலை 14]

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

என்று கேட்கிறார்கள். நம்முடைய அமைச்சரை நான் வேண்டிக் கொள்வது எந்தக்காரணத்தைக் கொண்டும் மத்திய சர்க்காரின் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது.

மோட்டார் எண்ணெயின் மேல் போட்டிருக்கிற வரியைத் தள்ளக் கூடாது. மத்திய சர்க்காருடைய கடனைக் கொடுக்கும்போது, வட்டியை ஒத்திவைப்பதுங்கள் என்று நாம் கேட்டால், அவர்கள் மாட்டேன் என்கிறார்கள். நாம் ஏன் இந்த வரியைத் தள்ள வேண்டும்? அதேபோல் பயன் அடைகிறவர்கள் மேல் வர்சார்ஜ் போடக் கேட்கும் உரிமையையும் அனுமதிக்கக் கூடாது. அதைப் பற்றி விளக்கமாக அமைச்சர் தன்னுடைய பதிலில் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய உரையிலே குதிரைப் பந்தயத்தின்மூலம் 182 லட்சம் ரூபாய் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் குதிரைப் பந்தயம் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று மாற்றுக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு உறுப்பினர் அவர்கள் வெட்டுத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். குதிரைப் பந்தயம் ஒழிக்கப்படவேண்டியதில்லை. குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிப்பதால்மட்டும் ரூகாட்ட மனப்பான்மை உள்ளவர்கள் ரூகாடாமல் இருந்து விடுவதில்லை. ஆகவே, நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், இந்தக் குதிரைப் பந்தயத்தை நாட்டு மையாக்கி விடவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் 4 கோடி ரூபாய் நமது அரசாங்கத்திற்கு வருமானமாகக் கிடைக்கும்.

சேன்ற ஆண்டு கணக்கைப் பார்த்தால், ரேஸ் கிளப்பில் பல ஊழல்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அங்கே குதிரைப் பந்தயம் நடத்துகிறவர்கள் யாரும் முதலீடு போடுவதில்லை. ரேஸ் கிளப்பிற்குக் குதிரையும் சொந்தமாகக் கிடையாது. ஒருநில பெரிய மனிதர்கள் அந்த ரேஸ் கிளப்பை வைத்துக் கொண்டு தங்களுடைய இஷ்டப்படி விளையாடுகிறார்கள். வருமான வரி என்று சேன்ற ஆண்டுக்கு முந்தைய ஆண்டு ரூ. 30 லட்சம் காட்டியிருக்கின்றார்கள். இந்தக் குதிரைப் பந்தயத்தையே நாட்டுமையாக்கிவிட்டால் இந்த வருமான வரியும் அரசாங்கத்திற்கு மிச்சமாகும். குதிரைச் சொந்தக்காரர்களுக்கு மானியமாக ரூ. 11 லட்சம் கொடுக்கிறார்கள். குதிரைச் சொந்தக்காரர்கள் குதிரை வாங்குகிறார்கள் வெற்றி பெற்றால், அந்தக் குதிரையின் சொந்தக்காரருக்கு வெற்றிய் புனமாக ஒரு தொகை அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. இதுபோக ரூ. 11 லட்சம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது போது மக்களுடைய பணம்.

குதிரைச் சொந்தக்காரர்களே ஸ்டீவோர்ட்ஸ்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வைத்ததுதான் சட்டமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வருகின்ற வருமானத் தைத் தணிக்கை செய்ய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை. நம்முடைய அரசாங்க அதிகாரிகளே அதைத் தணிக்கை செய்தால் இப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் தவிர்க்கப்படும். குதிரைப் புல் வாங்க மானியம் ரூ. 3 லட்சம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. வெற்றிபெற்ற குதிரைக்கு அதன் சொந்தக்காரருக்கு ரூ. 40 லட்சம் கொடுக்கிறார்கள். இவ்வளவு பெரிய தொகை எந்த ரேஸ் கிளப்பிலும் கொடுப்பதில்லை. நமது சென்னை ரேஸ் கிளப்பில்தான் இவ்வளவு உயர்ந்த தொகை கொடுக்கப்படுகிறது.

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

[1971 ஜூலை 14]

அதேபோல அலுவலக நிர்வாகிகள் என்ற பேரால் 136 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அலுவலர்களையும் சேர்த்து மொத்தம் 136 பேர்கள். இதிலே அதிகாரிகள் மாத்திரம் 13 பேர்களேதான். இவர்களுக்கு மொத்தம் செலவு 9 லட்சம். இந்த 13 அதிகாரிகளுக்கு மாத்திரம் ரூ. 7 லட்சம். செயலாளர் என்ற அதிகாரிக்கு ரூ. 7 ஆயிரம் மாதச் சம்பளமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அவருக்கு ஏர் கண்டிஷனட் பங்கரா, ஏர் கண்டிஷனட் கார். இவைகளெல்லாம் போதாது என்று ரூ. 7 ஆயிரம் மாதச் சம்பளம். இந்த மாநிலத்தின் கவர்னர் அவர்களே சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும் போது, இந்த அதிகாரிகளுக்கு இவ்வளவு பெரிய தொகை. சம்பளம் ஏன் கொடுக்கப்படுகிறது, இதன்மூலம் பொதுமக்களுடைய பணம் எப்படி வீணடிக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிந்துக்கொள்ளலாம்.

அதே சமயத்தில், குதிரைகளுக்காக வெட்டியானரி ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் நமது அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிகளில் குதிரைகளுக்குச் சிகிச்சை செய்யப்பட்டது. அதன்மூலம் ஆண்டு ஒன்றிற்கு ரூ. 20 ஆயிரம்தான் செலவு ஆயிற்று. ஆனால் இப்போது அவர்களே வெட்டியானரி ஆஸ்பத்திரிகளைக் கட்டியிருக்கிறார்கள் ரூ. 10 லட்சம் செலவில். அதற்கு ஆண்டு ஒன்றிற்கு ஆகப்போகின்ற நிர்வாகச் செலவு ரூ. 2 லட்சம். இது தேவைதானா? யாருடைய வீட்டுப் பணம்? அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டால் இந்த வருமானம் அரசாங்கத்திற்கு வருமல்லவா? இந்தத் தொகையைக் கொண்டு பொதுமக்களுக்கு நல்லது செய்ய முடியுமல்லவா? ஆகவேதான் சொல்கிறேன், இது நாட்டுடமையாக்கப்படவேண்டுமென்று.

இந்த ரேஸ் கிளப்புகளில், நமது அரசாங்கம், கமிட்டி மெம்பர்களை நியமிக்கிறார்கள். 14 பேர்களுள்ள கமிட்டியில் நமது மெம்பர்கள் 2 பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு பேர்கள் சொன்னால் எதையும் கேட்பதில்லை. மற்ற மாநிலங்களில் எடுத்துக்கொண்டால், பெங்களூர், மகாராட்டிரா போன்ற மாநிலங்களில் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த மெம்பர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அதேபோல நமது அரசுத்துறையைச் சேர்ந்த மெம்பர்கள், 14 பேர்களில் 8 பேர்களாவது இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நம்முடைய கண்ட்ரோலில் ரேஸ் கிளப் வரும். பொதுமக்களுடைய பணம் அங்கே பயன்படுகிறது என்ற காரணத்தால் அரசு கவனத்துடன் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல, நமது அரசாங்க ஆடிட்டர்களே தணிக்கை செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் அங்கே நடக்கின்ற ஊழல்கள் தவிர்க்கப்படும். புக்கிகள் என்று ஒரு கட்டம் அங்கே இருக்கிறது. இந்தப் புக்கிகள் அரசாங்கத்திற்குச் சரியாகக் கணக்குக் காட்டுவதில்லை. பொதுமக்களைத் திசை திருப்பிவிட்டுவிடுகிறார்கள். தனக்கு வேண்டியவர்களுடைய குதிரைச் சொந்தக்காரர்களுடைய குதிரை வரும்படி செய்துவிடுகிறார்கள். இந்த புக் மேக்கர்களை உடனடியாக ஒழித்துவிட வேண்டும். ரூ. 1,000, 500, 100 என்ற கவுண்டர்களை நாம் திறந்து விட வேண்டும்.

மற்றொரு முக்கியமான விஷயம். கிளப் கமிஷன் என்று ஒன்று இருக்கிறது. 25 சதவிகிதம் கமிஷன் என்று எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அரசுக்கு 15 சதவிகிதம், அவர்களுக்கு 25 சதவிகிதம் என்று இருக்கிறது. இது குறைக்கப்பட வேண்டும். அரசுக்கு 25 சதவிகிதம், கிளப்புக்கு 15 சதவிகிதம் என்று ஆக்கவேண்டும்.

1971 ஜூலை 14]

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

அதேபோல, குதிரைகள் வாங்குவதற்கு வட்டியில்லாக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். நமது நாட்டில் வீடு கட்டுவதற்காக மத்திய அரசிடமிருந்து செண்ட்ரல் கோவார்ட்ரெடிவ் பேங்குகளில் கடன் கேட்கிறார்கள். அதற்கு 6 சதவிகிதம் வட்டி கேட்கிறார்கள். ஆனால், இங்கே பொது மக்களுடைய பணம், சில பெரிய மனிதர்களால், குதிரை வாங்குவதற்கென்று 30 லட்சம் 40 லட்சம் என்று வட்டியில்லாக் கடனாக உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. பல கடன்கள் திருப்பி வருவதுகூட இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை எல்லாம் மாற்ற குதிரைப் பந்தயத்தை நாட்டுடமையாக்க வேண்டும் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. என். மருதாசலம் : தலைவரவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது எங்கள் கட்சித் தலைவர் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இப்போது பலமுனை வரி பல இடங்களில் இருக்கின்றன. இவைகளை யெல்லாம் எடுத்துவிட்டு ஒருமுனை வரியை போட்டால் வியாபாரிகளுக்குக் கெல்லாம் சௌகரியமாக இருக்கும். வசூல் பண்ணவும் இடைஞ்சலில்லாமல் இருக்கும். அதே நேரத்தில் 3 சதவிகிதம் ஆக இருந்ததை 3½-ஆக உயர்த்தி விருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார்கூட 3 சதவிகிதத்திற்கு மேல் உயர்த்தக் கூடாது என்று சட்டமியற்றியுள்ளது. ராஜமன்னார் அறிக்கையிலும்கூட அது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, இந்த 3½ சதவிகிதமாக உயர்த்தியது எப்படி சரியானது என்று அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேசமயத்தில், இப்போது 10% சர்சார்ஜ் சென்னை நகரத்திற்கு மட்டு மிருந்ததை 5 சதவிகிதம் என்று குறைத்து, பல நகரங்களுக்கும் பரவலாக்கப் பட்டிருக்கிறது. கோவை, மதுரை, திருச்சி, சேலம் போன்ற நகரங்களுக்குப் பரவலாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப் பரவலாக்கப்பட்டதை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு, மக்களுக்கு அத்தியாவசியமான பண்டங்களின்மீது உள்ள வரிகளையெல்லாம் ரத்து செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வரிகளையெல்லாம் எடுத்துவிட்டு மக்களுக்கு நல்லது செய்வதுதான் இந்த அரசின் நல்லெண்ணமாக இருக்க முடியும் என்று கருதுகிறேன். உதாரணமாக, கோவை நகரத்திலிருந்து சிறு சிறு வியாபாரிகள் எல்லாம் பொருள்கள் வாங்கி சில்லரைக் கடை நடத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம்கூட வரி என்று சொன்னால் அவர்கள் ஜீவனம் செய்யக்கூட கஷ்டமான நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே, சிறு சிறு வியாபாரிகள் மீது இருக்கக்கூடிய வரிகளையெல்லாம் ரத்து செய்து, பெரிய வியாபாரிகள், மனோபலியாக இருக்கக்கூடிய முதலாளிகள்மீது வரியைப் போடவேண்டும் என்று கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியத்தின்மீது என் கட்சியின் சார்பாகத் தரப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லிமுடிக்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

[1971 ஜூலை 14]

முதலிலே இந்த பட்ஜெட்டில் விற்பனைவரி 3%-ஐ இருந்து 3½%-ஆக உயர்த்தப்பட்டிருப்பது தேவையில்லை, சரியானதல்ல என்பதை மீண்டும் இங்கு வலியுறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிற அறிக்கையில் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் ரூ. 37.17 கோடி உயர்வு ஏற்பட்டிருப்பதை சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இன்னும் உயர்வதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை கடந்த நான்கு ஆண்டுகளுடைய அந்த வருமான உயர்வினைப் பார்க்கும்பொழுது தெரிகிறது. ஆகவே, இப்படி உயருகிற அந்தப் போக்கு நிலவுகிற நேரத்தில் இந்த அரை சதவிகிதம் உயர்த்தி, சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கைச் செலவு உயருவதற்கு துணை செய்ய வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்வேன்.

அதே போன்று விற்பனைவரிமீது சர்ச்சாஜ் போட வேண்டாமென்ற கோரிக்கை வந்தபோது முதலமைச்சர் அவர்கள் நிக் கெட்டிக்காரத்தனமாக அதற்கு ஒரு மாற்றத்தைச் சொன்னார்கள். ஏற்கனவே சென்னை நகரத்துக்கு மட்டும் 10% என்று இருந்தது. யாரோ ஒரு நண்பர் வாய் தவறிக்கூட சொல்லியிருக்கக்கூடும். இப்படி சென்னையில் மட்டும் போட்டால் கற்றுப்புற வட்டாரத்தில் எமாற்றுவதற்கு வழி ஏற்படும். அதற்கு வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொன்னதை முதலமைச்சர் அவர்கள் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி இங்கு மட்டுமே, அங்கும் போட்டுவிடுகிறேன் என்று கோவை, சேலம், திருச்சி, போன்ற நகரங்களுக்கும் கற்றுப்புற வட்டாரங்களுக்கும் போட்டுவிடுகிறேன் என்று கூறி, 3 சதவிகிதமாகக் குறைத்து அதிகமான வருவாய் வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் கெட்டிக்காரத்தனத்தை நான் பாராட்டினாலும், இது வேண்டாம், இதைக் கைவிடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்வேன். காரணம், விற்பனை வரியை உயர்த்தினாலும், அதன்மேல் சர்ச்சாஜ் விதித்தாலும் நான் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல் சாதாரணமக்கள் தலையில் தான் அது விடியும். அதனை கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

அடுத்து, குதிரைப் பந்தயம் இருக்கிறது. நாட்டுடமையாக்க வேண்டுமென்று அருமை நண்பர் ராஜா அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் கேட்டுக் கொள்வேன், நாட்டுடமையாக்க வேண்டாம் என்று. அதைப் பந்தயத்தையே ஒழித்து விடுங்கள். அதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று, சூதாட்டப் பழக்கம் மக்களுக்கு ஏற்படுகிறது; பல குடும்பங்கள்—சாதாரணக் குடும்பங்கள் அதனால் கெட்டுப் போகின்றன என்பது. அடுத்தது, நாம் ஒரு சோசலிச வாழ்க்கை முறையினைக் குறிக்கோளாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். சோசலிச வாழ்க்கை முறை என்று சொன்னால் உழைப்புதான் முக்கியம். உழைப்புக்கு உயர்விடம் கொடுப்பது. உழைக்கும் திறன் படைத்தவர்கள் உழைக்க வேண்டும். உழைத்துத்தான் வாழவேண்டுமென்ற அந்த நியதியினை பண்பினை ஏற்றுக்கொள்வதுதான் சோசலிசக் கருத்து. ஆனால் இந்தக் குதிரைப் பந்தயம் என்ற சூதாட்டத்திற்கு இடம் கொடுப்பது மனிதன் உழைப்பின்மீது நம்பிக்கை வைக்காமல், உழைக்காமல் திடீர்ப் பணக்காரனாக ஆக முடியும் என்ற நம்பிக்கை வளர இடமளிக்கும். இந்த நம்பிக்கை முதலாளித்துவ சமுதாயத்துக்குப் பொருத்தமானதாக இருக்கலாம். சோசலிசக் குறிக்கோளை வைத்திருப்பவர்களுக்குப் பொருத்தம் இல்லாத காரணத்தால். அந்த நம்பிக்கையினை மக்களிடத்தில் வளரவிடுகிறோம் என்ற காரணத்தால் அதனைக் கைவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன்.

1971 சூலை 14]

[திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

இன்னொன்று இந்த விற்பனை வரி 'எக்ஸ்ஸன்ஸிமிட்' விதிவிலக்கு வரம்பை ரூ. 25,000-க்கு உயர்த்தியிருக்கிறதைப் பாராட்டுகிறேன். அதனை ரூ. 30,000-ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வேன். ரூ. 30,000 வரை விதிவிலக்குத் தருவதன்மூலமாகச் சாதாரணச் சிறுகடை வியாபாரிகள் பயன் அடைவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி ஒரு கோரிக்கை உண்டு. சிங்கநல்லூர் நகரம் அண்மையில் அமைக்கப்பட்டது. அதற்கு அருகே கோவை நகரம் இருக்கிறது. கோவை நகரத்தில் இருக்கிற சினிமாக்கோட்டைகள் வரி 'என்டர்டெயின்மென்ட்டு டாக்ஸ்' பூராவுமே கோவை நகரசபைக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கோவை நகருக்கு சினிமாவுக்குச் செல்லுபவர்கள் கணிசமான பகுதியினர் சிங்கநல்லூர் நகரத்திலிருந்து செல்லுகின்றனர். அதனால் கோவை நகரசபைக்குக் கொடுக்கப்படுகிற கேளிக்கை வரி, காட்சி வரி, சர்ச்சாஜ் இவைகளிலிருந்து திரு பகுதியினர் சிங்கநல்லூர் நகரசபைக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம். செல்வராஜ்: பொருள்துறைத் தலைவரவர்களே, இன்று உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய உணவுத் துறை அமைச்சர் விற்பனைவரியின்படி இந்த மாநிலத்துக்கு ரூ. 102.34 கோடி வருமானம் வருகிறது என்று இங்கு குறிப்புத் தந்திருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய நம்முடைய மாநிலத்துக்கு வாக்கூடிய வருவாயில் ஒரு பெரும் பகுதியை இந்தத் துறை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் துறை சீரும் சிறப்புமாகப் பணியாற்றி வருவாவருஷம் வருவாயைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு இங்கே அதிகாரிகள் திறம்படப் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அதே நேரத்தில் நம்முடைய அரசு இந்தப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு வருடாவருடம் ஏழை எளியவர்கள் சிறு வியாபாரிகளுக்கு வரிச் சலுகைகள் அளித்து இதன்மூலம் சிறு வியாபாரிகளுடைய மனதை ஓளவுக்கு நிறைவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள்.

கொஞ்சம் முதல்யோட்டு வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு சலுகை தந்திருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய அந்தச் சலுகையின்படி 25,000 சிறு வியாபாரிகள் இன்றையதினம் பயன்டைந்திருக்கிறார்கள் என்று நமது அமைச்சர் குறிப்பில் தந்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல சிலர்ப் சிலடம் வரி விதித்து வருவிக்கிற முறையில் ஒரு லட்ச ரூபாய்க்கு விதிப்பு அளவை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இதன்மூலம் பெரும் பகுதியினர் ஏறக்குறைய ஊற்றுக்கு முக்கால்பாக வியாபாரிகள் இதில் பாதிக்கப்படாமல் ஓளவுக்கு நன்மை பெறக்கூடிய அளவுக்கு இன்றையதினம் இந்த வரி விதிதம் அமைக்கப்பட்டதற்கு நான் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் வியாபாரிகளுக்கு இருக்கிற சிறு குறைகளை அப்போதைக்கப்போது அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் ஒரு குழு அமைத்து அந்த வட்டார மட்டத்தில் தீர்த்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அந்தக் குழு சரியான முறையில் இயங்குவதற்கு நல்ல சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். மாவட்ட அளவில் அங்கே இருக்கிற

[திரு. எம். செல்வராஜ்]

[1971 ஜூலை 14]

விற்பனை வரி விதிக்கிற அதிகாரிகளும் மாவட்டத்தில் இருக்கிற வியாபாரிகள் சமூகமும் ஒன்றாக இணைந்து அவர்களுக்கு இருக்கிற குறைகளை அப்போதைக்கப்போது மாதம் ஒரு முறையாகிலும் ஒரு கருத்தாங்கு வைத்துக் குறைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று நம் அரசு அதிகாரிகளுக்கு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்து சென்னையில் பாவலாக இருந்த பல அலுவலகங்களை ஒன்றாக இணைத்து ஒரே இடத்துக்குக் கொண்டுவந்து வியாபாரிகள் பல இடங்களுக்குச் சென்று சிதறாமல் அவர்கள் வேலைகளைக் குறைப்பதற்கு நிலைமையை உருவாக்கத் தந்திருக்கிறார்கள். அதுவும் பாராட்டுக்குரியது.

அடுத்து கேலிக்கை வரியின்மூலமாக வருமானம் உயர்ந்துகொண்டு வந்தாலும் இன்று சினிமா கொட்டகையில் அதாவது வெளியூர்களில் உள்ள ரேபிள் சினிமா நடத்துபவர்கள் கேலிக்கை வரிபிவிருந்து தப்பித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள்மீது கடுமையான நடவடிக்கை மட்டுமல்ல சரியான முறையில் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று இன்றையதினம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதன்மூலம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நமக்கு வரவேண்டியது வெளியே போகிறது, அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அதற்குத் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து இங்கு குதிரைப் பந்தயம்பற்றிப் பேசப்பட்டது. நாம் அதை நாட்டுடமையாக்கினால் அண்டை மாநிலமான ஆந்திரா மாநிலம் தயாராகக் காத்திருக்கிறார்கள். அம் மாநில எல்லைக்கருகில் இருக்கிற கடூர்ப் பகுதியில் 20 மைலுக்கு அப்பால் உள்ள இடத்தில் அதை ஆரம்பிக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதற்கு நிலம்கூட வாங்கியிருப்பதாக அறிவிக்கிறேன். எனவே எந்தக் காரணம்கொண்டும் குதிரைப் பந்தயத்தை ஏற்படதல் நம் அரசுக்கு வருகிற வருவாய் ரூ. 1.80 கோடி நஷ்டம் ஏற்படும். அது மட்டுமல்ல. இதன் காரணமாக இழப்பு ஏற்படுகிறது என்று சொல்லுகிற அந்த நிலைமையைப் பார்க்கும்பொழுது, அந்த எண்ணத்தில் இருப்பவர்கள் இங்கிருந்து 20 மைலுக்கு அப்பால் சென்று சூதாட்டம் ஆடத்தான் செய்வார்கள். நம் மாநிலத்தில் இன்றைய தினம் மதுவிலக்கு இருக்கும்பொழுது குடிக்கிறவர்கள் வேறு மாநிலத்துக்குச் சென்று குடிக்கிறார்கள். குதிரைப் பந்தயத்தை எடுத்தால் அதே நிலைமைதான் ஏற்படும். அங்கே இருக்கக் கூடிய குறைகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர் ராஜா அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த ரோஸ் கிளப்பில் உள்ள குறைகளை எல்லாம் உடனடியாக நம்முடைய அமைச்சர்கள் தலையிட்டு எந்த அளவுக்கு நிவர்த்திசெய்ய முடியுமோ நிவர்த்திசெய்து அதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள் ஆடம்பரப்பொருள்மீது விதிப்படுகிற விற்பனை வரி வெகுவாக மக்களை பாதிக்கும் என்று. ஆடம்பரப் பொருள்களை விரும்பி வாங்குகிறவர்கள் வசதியுள்ளவர்கள்தான். அவர்களிடம் பண வசதி இருக்கிற காரணத்தினால்தான் ஆடம்பரப் பொருள்களில் நாட்டம்கொண்டு வாங்குகிறார்கள். இதனால் ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள். நடுத்தர வர்க்கத்தினரும் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள் என்று சொல்லி இந்த மானியத்தை ஒட்டுமொத்தமாக ஆதரிப்பதோடு, வணிகத்தை அதிகாரிகளுக்கும், வியாபாரிகளுக்கும்மிடையே உறவு

1971 சூலை 14]

[திரு. எம். செல்வராஜ்]

வருடா வருடம் நெருங்கி நேச உணர்ச்சி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்றாலும் இன்னும் சீரான முறையில் இது அமைய எல்லாவிதமான முயற்சி களையும் எடுக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வரவேண்டுமென்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

THIRU M. A. LATHEEF : Mr. Deputy Speaker, Sir, I thank you very much for having given me this opportunity of participation in connection with the Demand moved by the Hon. Minister for Revenue and also the Bill that would be brought forward in this House. I have to offer two or three observations only with regard to increase in the rate of sales tax by half a per cent and also the intended surcharge on the sales tax in the notified places like the City of Madras, Coimbatore, Tiruchirappalli and such other places which would be brought under the purview of the amending Bill

Sir, I submit that these measures are highly regressive in nature and ultimately only the common people are affected by any indirect tax. Particularly when even a small measure of increment is effected in sales tax, only the common people are affected because always it so happens that ultimately the burden is shifted to the common people. Moreover, this gives enough scope for tax evasion and enriches certain sections of businessmen. We are for a Socialist society and we want that the bridge between the poorer and richer sections of the society is narrowed down to the utmost possible extent. But the tax structure is so contrived consistently it is rather unfortunate that instead of bridging the gap between these two sections, it gives scope only to some business to become richer and richer and also to evade tax.

Now, take the proposed surcharge on sales tax. It is highly regressive in character and also not in conformity with the socialistic ideal that this Government are wedded to.

Now I submit that any tax measure should be so contrived as to bring about the maximum social advantage whether it is an increase in sales tax or surcharge on sales tax. Now, the point is that even a small increment in the sales-tax and a surcharge on sales tax will inevitably result in an increment in the price of articles and ultimately the common people will suffer. We give increment in wages and we give increment in emoluments and salaries. Every increment is visited with the increase in price also and this increase in price results only due to the imposition of the indirect tax.

Therefore, I submit that this is not in conformity with the socialistic ideal. The Government must see that from those persons who indulged in luxurious expenditure, resources must be tapped. The Government must tap money from those persons and not from the poorer sections of the society. Now the middle class is affected in particular. Poorer sections of course carry on

[Thiru M. A. Latheef]

[1971 சூலை 14]

their life and the richer sections also are able to carry on their life and they are able to amass wealth. Those people who get fixed salaries and fixed income alone are affected.

Recently the Collector of a district told me that he is very much in need of money and he is not able to make both ends meet. If that is the case with the Collector of a district, what is the position of the person who is getting a fixed amount of Rs. 100 or Rs. 500. or Rs. 1,000. Therefore I submit that by levying such taxes, there is scope for tax evasion on a large scale and certain businessmen—I also belong to the business community—know how to cheat the Government. The businessmen are wiser than the Ministers and administrators. They have got experience about the tax collection and they know how to cheat the Government and they know how to amass wealth. Whatever the Government may levy, they evade the tax and they become richer and richer.

Sir, in the City of Madras or in such areas, the larger income that they earn is not utilised for capital formation and production purposes. I can understand if these businessmen come forward and use this capital—even though it is black money—to increase the industrial base of the State and bring about more and more industries and also create employment opportunities. If they do that, the rigour of such taxation will not be there. But what happens is that these persons go only after immovable properties.

Sir, in the City of Madras the middle class people who get a fixed amount are not able to get a decent house because the value of the property has gone up because of the unusual profit of these businessmen earned not out of business but out of tax evasion and the Hon. Minister also knows it very well. Therefore, I submit that the surcharge on sales tax and the increase of half a per cent in the sales tax will inevitably push up the price line. Take the price indices and they have gone up month after month and this will create difficulties to the middle class people with fixed income. So, I submit that these taxes will have regressive effect upon employment opportunities, upon industrial activities and upon the general economic conditions of the State.

As regards surcharge, it was originally intended for the City of Madras alone, but it has been extended to other cities like Tiruchirappalli and Coimbatore. Of course, the rate of tax has been reduced from 10 per cent to 5 per cent but it may not be confined to four cities alone and it may be extended to the whole State.

It will be equitable and in conformity with principles of natural justice if you reduce it from 5 per cent to 1 per cent. As such I submit it is opposed to sound economic principles and it will not bring about maximum social advantage to the people. Any social measure under a socialist Government should be so contrived as to bring maximum social advantage to the people and there should be quid pro quo to the tax-payer.

1971 ஜூலை 14]

* திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை வரவேற்று என்னுடைய உரையை துவக்குகின்றேன்.

இந்தச் சர்க்கார் கொடுத்துள்ள சலுகைகளை வியாபாரப் பெருமக்கள் வரவேற்பார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. இப்பொழுது 25 ஆயிரம் ரூபாய் வரைக்கும் விற்பனை வரி கட்ட வேண்டியதில்லை. விற்பனையானது 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேலே அதாவது 28 ஆயிரம் ரூபாய், 30 ஆயிரம் ரூபாய் என்று போனாலும் அவர்கள் மொத்த விற்பனைக்கும் வரி கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. 25 ஆயிரம் ரூபாய் வரைக்கும் நாம் சலுகைகள் கொடுத்திருந்தாலும், அதற்கு மேலே வியாபாரம் நடந்தாலும், வியாபாரிகள் 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்குத்தான் கணக்குக் காட்டுவார்கள். இதுகுறித்து அரசாங்கம் அருள்கூர்ந்து ஆலோசிக்க வேண்டும். இப்படி வியாபாரிகள் செய்ய ஆரம்பித்தால் நாம் எதிர்பார்த்த அளவில் வரி கிடைக்காத நிலைமை ஏற்படும்.

ஆகவே, 25 ஆயிரம் ரூபாய் வரைக்கும் உள்ள கடைகளுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு பத்து ரூபாய் என்ற அளவில் ப்ளாட் ரேட்டில் வரி போட்டால் எல்லோரும் செலுத்தி விடுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பணமும் வந்து சேரும். யாரும் ஏமாற்றும்பணத்தைக் கொடுத்து விடுவார்கள். மேலும், அதற்குக் கணக்குக் காட்ட வேண்டியதில்லை, கணக்கு எழுத வேண்டியதில்லை என்று சொல்லிவிட்டால், வியாபாரிகள் சிரமமின்றி இந்த வரியைச் செலுத்தி விடுவார்கள். 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட விற்பனை வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு அதிகப்படியாக உள்ள விற்பனைக்கு வரி போட்டால் எல்லோருக்கும் நியாயமான சலுகை கிடைத்ததுபோல் இருக்கும். அதாவது மொத்த வியாபாரத் தொகையில் ரூ. 25,000-ஐக் கழித்து வரி வசூலிப்பது.

அடுத்தபடியாக, விற்பனை வரி வாங்க முடியாத நாயகமான ஓர் வியாபாரி ஒழுங்காகக் கணக்கைக் காண்பித்து வரி கட்ட முடியவில்லையென்றால், அந்த வியாபாரியை அதிகாரிகள் வற்புறுத்தி, வரி கட்ட வைக்கிறார்கள். இப்படி அதிகாரிகள் கெடுபிடி செய்வதன் காரணமாக அவன் வியாபாரத்தையே நிறுத்திவிட வேண்டியிருக்கிறது. வியாபாரத்தை முடிவிடுகிறான். இதன் காரணமாக அந்தே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு வேலையில்லாமல் போகிறது, அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு வேண்டியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக பல வித சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, வியாபாரி முறையிட்டால் இந்த விஷயத்தில் அரசு தன்னுடைய கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விற்பனை வரி ஆபீஸ்களையெல்லாம் ஒரே இடத்தில் கொண்டு வருவதற்கான முயற்சிகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பது வரவேற்கக் கூடியது. ஒவ்வொரு இடத்தில் இருப்பதால் அந்த இடங்களுக்கெல்லாம் சென்றுவர சங்கடம் ஏற்படுகிறது. எல்லா ஆபீஸ்களையும் ஒரே இடத்தில் கொண்டுவந்தால் நலமாக இருக்கும்.

25 ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் குறைந்து வியாபாரம் செய்கின்றவர்களுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு பத்து ரூபாய் என்ற அளவில் வரி செலுத்த வேண்டும் என்று போட்டால், எல்லோரும் செலுத்தி விடுவார்கள். 25 ஆயிரத்திற்குக் குறைந்து வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் கணக்கு வைக்க வேண்டியதில்லை

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

[1971 ஜூலை 14]

யென்று அறிவித்துவிட வேண்டும். கணக்கு வைக்க வேண்டுமென்றால், அதற்காக ஒரு கிளார்க், அவருக்கென்று மாதச் சம்பளம் எல்லாம் செலவாகிறது. ஆகவே, அவர்கள் கணக்கு வைக்க வேண்டாம். இப்படி மாதம் பத்து ரூபாய் வரி என்று சொல்கிறபோது, வெற்றிலைப் பாக்குக் கடைக்காரர்கள்கூட சிரமம் இல்லாமல் கொடுத்துவிடுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இதைப் பற்றி அரசு ஆலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, in support of the cut motion of my party I wish to stress a few facts.

It is a known fact that during the discussion on Sales Tax Demand in this House even last year we stressed that a Committee should be appointed to go into the taxation measures that are going to be adopted in the State. I have been stressing this for the last three or four years. The purpose is this. Whenever the Finance Minister or whenever the Finance Secretary finds that there is shortage of funds, as soon as he discovers that some money is required for some purpose, he immediately sends a s.o.s. and the one person who is called upon to provide the funds is the Sales Tax Minister. He or his department is asked to provide the amount to increase some more funds. So what do we find? The sales tax is increased. This is the only elastic source and it is increased.

There is immediately a half per cent increase in multi point tax or there is surcharge. It has been going on for the last 20 years. Now we are in a situation when we have to pay 3½ per cent on general items on multi-point and in some cities there is 5 per cent surcharge. I have been complaining that this is unscientific method. Whenever we have a taxation measure, it should be based on scientific basis. This is not so. It is not the amount that is raised. We must find out what is the optimum level of taxation.

I agree with the observation of my friend Mr. M. A. Latheef that social justice is not done by this measure. We must know what is the amount of taxation that a particular industry can withstand. By increasing the taxation indiscriminately we would be only killing the goose that lays the golden egg. This is what I want to bring home to the Hon. Minister. That is why I say let us have a Committee which will conduct market surveys which will find out the pattern of sales tax in other States, which will find out what would be the effect of this taxation in neighbouring States and in the Centre, etc. It will study the whole problem in a scientific manner and suggest suitable remedies. This is what I have been pleading for all these years. I have been advocating this with all the emphasis that I can command. But my words were simply cast to the winds.

1971 ஜூலை 14/

[Dr. H. V. Hande]

I find recently the Hon. Minister in the Centre, Mr. Sethi had made a statement complaining about the unhelpful attitude of our Government. It had been published in the papers. We do not know exactly what he said. What he is purported to have said is that our taxation in recent times had been unhelpful as far as they are concerned because petroleum products are being taken out from Madras and so he felt that our method of taxation will hit petroleum industry.

There is no proper co-ordination between the Hon. Minister Mr. Sethi and his department at the Centre and our department here. That is what I find. Let us have proper co-ordination between the Centre and State, with regard to taxation measures. Since it is not there, this comment from Mr. Sethi has come. We must have proper assessment of the problem, before embarking on taxation measures. That is why I once again, repeat with the little emphasis at my command, let us have a Committee to go into the entire working of this department.

Whenever the Finance Department wants money, this is the only elastic department they pitch upon and immediately we have an increase in taxation. Other taxation measures like Urban Tax, etc., are not elastic as sales tax. This is one point I want to stress.

Secondly we have an impression that whenever we have a sales tax increase, it will hit the businessman. It is not the actual businessman who will be hit. Businessmen have got modes of communicating their feelings and they get wide publicity in the papers. So it is not businessman who is affected. It is the consumer, to whom the burden is passed on, who is affected. As Mr. Iatheef has pointed out this has a direct bearing on cost of living indices. This the Hon. Minister should take into consideration.

We have now this half per cent increase. If the Committee is appointed, as I had requested, it will go into the cost of living index, the effect of this tax on the price of essential commodities etc. It will examine the question in its entire perspective and report to Government. Now unfortunately the Government do not have the advantage of this Committee to examine the spiralling of the prices. That is another point which the Hon. Minister will have to take into consideration.

There is another important aspect. I have also given a cut motion No. 807. Even though I have not stressed it, it is there on record. "To discuss the raids conducted by the Commercial Tax Officers during 1966-67, 1967-68, 1968-69 in the City of Madras". It is a well known fact and it has also gained some publicity that some time ago the Commercial Tax Officer in Zone 6 had conducted about 1,500 raids during 1967, 1967-68 and 1968-69 and no records or shop inspection register were

[Dr. H. V. Hande]

[1971 ஜூன் 14]

available for the same with the Commercial Tax Officer. The C.T.O. did not maintain any of these things. The Government discovered it. The Government found it. The C.T.O. was then asked to explain, but unfortunately what happened was, he was only transferred and he was not suspended at that time. I do not know the details. But I request the Hon. Minister in his reply to give us some facts and figures. I am interested to know exactly what happened, whether the matter was referred to the Vigilance Commissioner, whether the Vigilance Commission was seized of this matter. Because the particular thing happened in my Constituency, I am particularly interested whether the enquiry will be a fair one, because the C.T.O. was in service and there was every possibility for the C.T.O. to tamper with the records. Normally the Vigilance Officer takes into consideration all these things and makes an investigation only after the concerned C.T.O. is kept under suspension. The usual procedure is, the Officer is not kept in service. Whether the enquiry went on, whether the Officer was kept under suspension or not, whether the Government are willing to make an enquiry once again after keeping him under suspension, these things I would request the Hon. Minister to let us know. I would request the Hon. Minister to tell us what happened about the revenue due by the C.T.O. I am told some lakhs of rupees are due to the Government by the C.T.O. I do not know whatever it is, I am subject to correction by what the Hon. Minister says. I would request the Hon. Minister in his reply to give facts and figures as to how much money is due from this Officer to the Government and what action has been taken in the matter.

Finally to sum up, I would request the Government to seriously think about the necessity of appointing an Expert Committee to go into the positive fact, to go into all aspects of sales tax and also to examine the amount of spiralling of prices by arbitrary taxation of half per cent and 5 per cent surcharge and the effect of the same on the public.

Thank you, Sir.

* திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரி மானியக் கோரிக்கையிலே ஓரிரு கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு நான் விரும்புகிறேன்.

விற்பனை வரி என்று சொன்னாலே அது காமதேனுவாக இருக்கிறது தம்முடைய அரசைப் பொறுத்த அளவிலே. நாளாவட்டத்திலே வளர்ந்து வருகிற வரியாக இது இருக்கிறது. வரிச் சமையும் பாரமும் பொதுமக்களின் தலையிலே அதிகமாக விழுகிறது என்று சொன்னால் அமைச்சர் அவர்கள் கோபித்துக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். பொதுவாக விற்பனை வரி எந்தப் பண்டங்களின்மீது விழப்போகிறது என்று வியாபாரிகள் மட்டுமல்ல, பொதுமக்களும் பிதியோடு இருப்பார்கள். பட்ஜெட் வருவதற்கு முன்னாலே பண்டங்கள் வெளிச் சந்தையிலே கிடைக்காமல் எங்கெங்கோ சென்று விடுகின்றன.

1971 சூலை 14]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

மத்திய பட்ஜெட்டானாலும் சரி, ராஜ்ய பட்ஜெட்டானாலும் சரி, சில பண்டங்கள் வாங்குவதற்கு கஷ்டமான பகுதி இருக்கிறதென்றால் அது மார்ச் பகுதியாகத்தான் இருக்கும். வரிகள் இவ்வளவு அதிகரிக்கவேண்டுமா என்பதைப் பற்றி நாம் அதிகமாகச் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இந்த மன்றத்திலே சர்சார்ஜ் 10 சதவீதமாக இருக்கவேண்டுமென்று அறிவித்து விட்டு, அது இன்றைக்கு 5 சதவீதமாக பல தகாங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப் பட்டிருக்கின்ற அளவிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக ஆங்கிலத்திலே சொல்வார்கள் 'from the frying pan into fire' என்று சொன்னமாதிரி கஷ்டப்படக்கூடிய தன்மையிலே அதன் எல்லைக் கோடுகள் அதிகமாக விரிவுபடுத்தப்படுகின்ற காரணத்தினால். பொது மக்கள்தான் பாதிக்கப்படுவார்கள். வியாபாரிகள் தப்பித்துக்கொள்வார்கள் என்பதைக் கூறவேண்டிய அவசியமில்லை. அவர்களுடைய நிர்வாகச் செலவுகளைக் கணக்கிலெடுத்துக்கொண்டு விற்பனாவரிச் சுமையை மாற்றி விடுவது சாதாரணமான நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது.

ஆதலால் இந்த வரி எழை எலிய மக்களை அதிகமாகப் பாதிக்கும் சென்னை யிலே மட்டுமல்ல கோவையானாலும் சரி, திருச்சியானாலும் சரி, மதுரையானாலும் சரி, வேறு எந்த நகரமாக இருந்தாலும் சரி எடுத்துவிட வேண்டும். மக்களை அதிகமாகப் பாதிக்கக்கூடிய வரி, நசுக்கக்கூடிய வரியாக இருப்பதால் அறவே எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய விற்பனை வரியைப்பற்றி ஒரு சில ஐயப்பாடுகள் இருந்து கொண்டே யிருக்கின்றன. டெக்னேர்டு குட்ஸ் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற பொருட் களின்மீது விற்பனை வரி விதிப்பதற்கு மத்தியச் சட்டத்திலே இடம் இருக்கிறது. அதிலே 15-வது ஷரத்திலே 2 சதவீதம் வரி விதிப்பதற்கும் வழி வகை செய்திருக்கிறார்கள். டெக்னேர்டு குட்ஸ் என்ன என்ன என்பதை நாம் அறிவோம். இரண்டு சதவீதம் என்று சாதாரணமாக இருக்கிறது. நாம் சில காரம்போனன்ட் பொருட்களுக்கு வரியை 2½ சதவீதம் ஆகக் கூட்டி யிருக்கிறோம். அது இந்தச் சட்டத்திற்கு முரண்பட்டதாக இருக்காது என்று இலாகா மூலமாக ஆராயவேண்டிய அவசியமிருக்கிறது. என்ன என்ன குட்ஸ் டெக்னேர்டு குட்ஸ் என்று 14-வது வகுப்பிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பொருட்களிலே சில பொருள்களாவது கார்போனன்ட் பார்ட்ஸிலே இடம் பெறுவதற்கு வழிவகை இருக்குமானால் எப்படி இந்தச் சட்டம் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதையும் ஆராயவேண்டும். அதற்கேற்றவாறு நாம் இதிலே கூலனம் செலுத்தவேண்டும்.

இப்பொழுது 3 சதவீதம் ஆக இருந்ததை 3½ சதவீதம் ஆக ஆக்கி யிருக்கிறோம். இரண்டு சதவீதம் ஆக இருந்ததை 2½ சதவீதம் ஆக ஆக்கியிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுமானால் சட்டத்திலே சங்கடம் ஏற்படாதா? மத்தியச் சட்டத்திற்கும் மாநிலச் சட்டத்திற்கும் ஏதாவது ரெப்கன்ஸி ஏற்பட்டால் மத்திய அரசுச் சட்டம்தான் நிலைத்து நிற்கும் என்று அரசியலமைப்புச் சட்டம் 254 பிரிவின்மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம். அப்படிப்பட்ட கஷ்டமான நிலைமை ஏற்படுமா என்பதை யெல்லாம் நாம் ஆராயவேண்டும். நாம் வரிப் போட்டோம், ஹைகோர்டிலே ஸ்ட்ரைக் டவுன் செய்வார்கள் என்றால் அது இந்த மன்றத்திற்கே இழுக்காக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆதலால் இதைப்பற்றி ஆர அமர சிந்திக்க வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1971 சூலை 14]

குதிரைப் பந்தயங்களைப்பற்றிக் கருத்துக்களை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்திலே குதிரைப் பந்தயத்தை எடுத்துவிடுவோம் என்று பறைசாட்டினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு ஆந்திராவுக்குப் பக்கத்திலே நிலம் வாங்கிவிட்டார்கள். ஆதலால் குதிரைப் பந்தயத்தை வைத்துக்கொள்வோம், அதன்மூலம் வருவாய் பெற்றுக் கொள்வோம் என்று சொல்வது பொருத்தமல்ல, நியாயமல்ல, தர்மமும் அல்ல. இது சூதாட்டம். சூதாட்டத்தை அரசு எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் ஊக்குவிக்கக் கூடாது. சூதாட்டத்தில் பெரிய மனிதர்கள் ஈடுபட்டாலும் அதைத் தடுப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்யவேண்டும்.

குதிரைப் பந்தயம் ஊட்டியிலும், கிண்டியிலும் நடக்கிறது என்று சொன்னாலும் அதை அடியோடு நிறுத்தவேண்டுமென்று நான் அழுத்தத் திருத்தமாக அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். இதனால் ஏழை எளிய மக்கள் பலர் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். நடுத்தர மக்களும் இதிலே சிக்கிக் கொள்கிறார்கள். குதிரைப் பந்தயத்திற்குச் செல்கிறவர்கள் யார் யார் எல்லாம் என்பதை நான் எடுத்துக் கூறவேண்டியதில்லை. ஆதலால் அதையும் அரசாங்கம் ஆழ் கவனிக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆடம்பரப் பொருட்களுக்கு இருக்கின்ற வரியைப் பற்றியும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். சிறு ரேடியோக்கள் 200 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கிற வரி அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினாலே வெளி மாநிலங்களிலிருந்து பலரும் வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆந்திராவிலே 5 சதவிகிதம் தான் வரி என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போன்று நாமும் 5 சதவிகிதம் என்று குறைத்தால் இந்தப் பகுதியிலே வாழ்கிறவர்களுக்கு குறிப்பாக வாங்குகிறவர்களுக்கு லாபமாக இருக்கும். தொழில் துறையிலே ஈடுபடுபவர்களுக்கும் எந்தவிதமானக் கஷ்டமும் இருக்காது. தொழிலும் அபிவிருத்தி அடையும். ஆகவே, இதை நல்லமுறையிலே ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏதோ 200 ரூபாய்க்கு வாங்குபவர்கள் செல்வந்தர்கள் என்று நினைத்துவிட முடியாது. இப்பொழுது யார் யாரெல்லாம் இம்மாதிரியான ரேடியோ செட்டுகளையும், டிரான்சிஸ்டர்க்களையும் வாங்கியிருக்கின்றார்கள் என்று நான் எடுத்துக் கூற வேண்டிய தேவையில்லை. நடைபாதைகளிலேயுள்ள வியாபாரிகளும், சிறுசிறு வியாபாரிகளும் கூட. இம்மாதிரியான டிரான்சிஸ்டர்களை ஆங்காங்கே வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் தொழிலைச் செய்வதை நாம் கண்கூடாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே ஆந்திர மாநிலம், மற்ற மாநிலங்கள் நம்மைவிட அதிகமாகத் தொழிலிலே அபிவிருத்தி அடைவதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனாலும் நம்முடைய தொழில்கள் பாதிக்காத அளவில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, இந்த டிமாண்டைப் பொறுத்தவரையிலே பல காரியங்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். செக் போஸ்ட்கள் புதிதாக ஆங்காங்கே அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வேறு விதமான வரி ஏய்ப்பவர்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்காக வேண்டிய செல்களை வைத்திருக்கிறார்கள், காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்று அறிகிறேன். நான் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட செக் போஸ்ட்டுகளும், இப்படிப்பட்ட

1971 ஜூலை 14]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

செல்களும் மக்களைத் துன்புறுத்தாத முறையில், குறிப்பாக வியாபார சமூகத்திலேயிருப்பவர்கள் எல்லோரும் நானாயமற்றவர்கள் என்று நினைக்காமல், நானாயமுள்ளவர்களும் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள், எனவே அதற்கு அதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய தாக்கீத்களை இலாக்காவின் மூலம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மானியத்திலே பல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. கேளிக்கை வரியிலே பகிர்ந்து கொடுக்கும் முறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஷோ டாக்ஸஸ் இரண்டு மடங்காக அதிகரித்திருக்கிறது என்றெல்லாம் இந்த அறிக்கையில் இருக்கிறது. ஷோ டாக்ஸ் போன்றவைகளிலெல்லாம் இன்னும் அதிகமான பங்கு இந்த முனிசிபாலிட்டிகள் போன்ற ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது 90 சதவிகிதம் கொடுக்க வழிவகைகள் செய்திருக்கிறது. இது போதாது. முழுமையாக இந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுக்கவும். கலக்ஷன் சார்ஜஸும் வேண்டுமானால் தீர்வாகச் செலவிற்காக 5 சதவிகிதம் அல்லது 3 சதவிகிதம் வைத்துக்கொண்டு எஞ்சிய பகுதி முழுவதையுமே ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிலே தீர்வாகச் செலவுகளுக்கு அதிகப்பணம் தேவைப்படுகின்ற நிலைமைகளைப் பார்க்கிறோம். ஆதலால் நல்லமுறையில் ஆராய்ந்து இந்த இலாக்கா வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்க, கேம நல ராஜ்யத்தை அமைக்க விரும்புகின்றது என்று சொல்லும் இந்த அரசு குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் நான் என்னுடைய பேச்சைச் சுருக்குகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: துணைத் தலைவரவர்களே, விற்பனை வரி மானியத்தின்மீது தடைபெற்ற விவாதத்தில் பங்கேற்ற அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேருக்கும் நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாக விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட அனைவருடைய பேச்சும் இந்த விற்பனை வரி ஏழைகளுக்குப் பாசமாகியிருந்தது என்று கூறியதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் நான் பெருமையோடு உட்கார்ந்திருந்தேன். ஏனென்றால் இந்த மானியத்தின் மீது பேசியவர்களில் யாரும் விற்பனை வரி அதிகாரிகளின்மீது எந்தப் பழிமையும் போட்டுப் பேசவில்லை. எனவே, அதிகாரிகள் திறமையுடன் காரியமாற்றியிருக்கிறார்கள் என்பது எல்லாக் கட்சித்தரப்பினராலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இலாக்காவில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் அத்தனைபேருக்கும் நான் என்னுடைய பாராட்டுதலையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கடந்த நான்காண்டுக் காலத்தில் விற்பனை வரியால் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் பெருகியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பெருகியிருக்கிறது என்பதற்குப் புள்ளிவிவரத்தைக் காட்டியிருக்கிறோம். இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் பெருகியிருப்பதற்குக் காரணம், சில புதிய வியாபாரிகள் பெருகியிருக்கலாம் அல்லது கள்ள வியாபாரம் செய்து விற்பனை வரியை ஏய்த்துக்கொண்டிருந்தவர்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று இப்படிப் பலவழிகளில் இந்த வருமானம் பெருக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1971 ஜூலை 14]

இந்தத் துறை காமதேனு என்று ஒருவர் சொன்னார். இன்னொருவர் சொன்னார், டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்பொழுது இது பொன் முட்டையிடும் வாத்து என்று சொன்னார்கள். எப்படியெடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, பொன் முட்டையிடும் வாத்தாகயிருந்தால் ஒழுங்காகப் பொன் முட்டையை எடுத்து, ஒழுங்காகப் பொன்னை உருக்கி மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் செய்யவும், அல்லது காமதேனுவாகயிருந்தால் ஒழுங்காகக் கறந்து, ஒழுங்காகப் பாலைக் காய்ச்சி மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் செய்யவும் வேண்டும். இதைச் செய்ய இந்த அரசு தயங்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கு பேசிய நண்பர்கள் சிலரால் இரண்டுகூட கருத்து மாறுபாடுகள் சொல்லப்பட்டன. மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்பொழுது, பெரிய பெரிய தனவந்தர்கள் உபயோகிக்கும் லக்கரி குட்ஸுக்கு அதிக வரி போட்டிருக்கலாம், போட்லாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதே நேரத்தில் அவர்களுடைய கட்சித் தலைவரவர்கள், லக்கரிகளுக்குப் போடும்பொழுது மோசித்துப் போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். லக்கரி குட்ஸுக்கு வரி போடக்கூடாது என்பது அரசாங்கத்தின் நோக்கம் அல்ல. அன்டை மாநிலங்களில் எவ்வளவு இருக்கிறதோ அதற்குச் சமமாக அல்லது 1 சதவிகிதம் கூடுதலாக லக்கரிகளுக்குப் போட்டுவிட்டோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேற்கொண்டு லக்கரி குட்ஸுக்கு வரி போட்டால் இங்கேயிருக்கும் வியாபாரம் அன்டை மாநிலத்திற்குப் போகுமே தவிர தமிழ் நாட்டிற்கு வியாபாரம் குறைந்துவிடும், வருமானமும் குறையும். போட வேண்டிய அளவிற்குப் போட்டிருக்கிறோம். அன்டை மாநிலங்கள் உயர்த்திப்போட்டால் நாமும் அப்பொழுது உயர்த்துவதைப் பற்றி யோசிக்கலாம்.

எக்ஸ்போர்ட் குட்ஸுக்கு டாக்ஸ் போடுவதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி கிடையாது.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, I would like to clarify the point. It is not on the export goods but it is on the components used for the manufacture of export goods.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, உபயோகப்படும் பொருள்களுக்கு வரி விதித்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்த வரி எந்த வகையிலும் பாதிக்காத அளவில் போடப்பட்டிருக்கிறது. வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் பொருள்களுக்குப் போட முடியாது, போடுவது கிடையாது. டெக்ஸ்டைல் மில்களுக்கு வரி போடுவதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதன்மேல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் கிடையாது. (குறுக்கிடு) ஃபுயெல் என்ஜைன்மீது வரிபோட்டுள்ளது என்றால், இல்லையென்றால் ஆலையே ஓட முடியாது. டெக்ஸ்டைல் துணிகளுக்கு வரி கிடையாது. எனவே அந்தப் பயம் தேவையில்லை.

உடற் மாநிலங்களுக்கும் தமிழ்நாட்டிற்கும் உள்ள வரி வித்தியாசத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். வரி வித்தியாசம் ஏற்படுவது குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு 15 சதவிகிதம் கரர்களின் உபபொருள்களுக்கே

1971 ஜூலை 14]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

பஸ்களின் உபபொருள்களுக்கு, ஸ்பேர் பார்ட்ஸ்க்கு அண்டை மாநிலங்களிலே குறைவாக இருக்கிறது என்று மானியக் கோரிக்கை விவாதத்திலே குறைத்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அண்டை மாநிலங்களிலே என்ன வரி இருக்கிறதோ அதற்கேற்றாற்போல கொஞ்சம் மாற்றி அமைத்திருக்கிறோம் என்று அங்கத்தினர்களுக்கு ஞாபக மூட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா அவர்கள் பேசும்பொழுது டெட்ரோலியம் ப்ராடக்ட்லைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்பொழுதுகூட, மத்திய அமைச்சர் திரு. சேத்தி அவர்கள் பேச்சைக் குறிப்பிட்டு, இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்களே, இதற்குப் பதில் என்ன, முரணான கருத்தாக இருக்கிறதே என்றெல்லாம் கூறினார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்பொழுது முரண்பட்ட கருத்தாகயிருக்கிறதே, எனவே எக்ஸ்பார்ட்ஸ் கமிட்டி இருந்தால் இப்படி வந்திருக்காது என்று சொன்னார்கள். தமிழ்நாடு அரசாங்கம் மத்திய அரசோடு ஒத்துழைக்க வில்லை என்று மத்திய அமைச்சர் திரு. சேத்தி அவர்கள் பேசியதாகப் பத்திரிகையில் வந்த செய்தியை அமைச்சர் நானும் படித்துப் பார்த்தேன். படித்த பிறகு அதற்கான தகவலை விசாரித்தேன். இப்பொழுது இருக்கிறதே, பெட்ரோலியம் ப்ராடக்ட்ஸ், மணலிலே உள்ள பெட்ரோலியம் இரசாயனப் பொருள்கள் மீது 3 சதவிகிதம் சென்டால் சேல்ஸ் டாக்ஸ் போடுகிறோம். அதை விதிக்கக் கூடாது என்று இப்பொழுது மத்திய சர்க்கார் நம்மைச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ஆந்திரப் பிரதேஷ், மகாராஷ்டிரம், கேரளா, அஸ்ஸாம் ஆகிய இந்த மாநிலங்கள் அதிலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்துள்ளது. இதை வைத்துக் கொண்டு, ஆந்திரப்பிரதேஷ், கேரளா, மகாராஷ்டிரம், அஸ்ஸாமிலே அளித்திருப்பதைப் போன்று உங்கள் மாநிலத்திலேயும் விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். குஜராத், உத்தரப் பிரதேஷ், வெஸ்ட் பெங்கால், பீஹார் இவைகளில் விதிவிலக்கு அளிக்கவில்லை. அதேபோல் தமிழ்நாட்டிலும் அளிக்கவில்லை. ஆந்திரம், மகாராஷ்டிரத்தில் விதிவிலக்கு இருப்பதற்குக் காரணம், கேரளம், அஸ்ஸாமிலே அப்படி இருப்பதற்குக் காரணம், பெட்ரோலியம் இரசாயனத் தொழிற்சாலை ஏற்படுவதற்கு முன்பே அந்த மாநில அரசாங்கம் மத்திய சர்க்கார் இதற்கு விதிவிலக்கு அளித்தாத்தான் நடத்துவோம் என்று திபந்தனை போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ்நாட்டில் அப்படிப்பட்ட திபந்தனை அப்பொழுது போடப்படவில்லை. இப்பொழுது மத்திய சர்க்காரின் நிதி அமைச்சர் திரு. சுவான் அவர்கள் தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சரவர்களுக்கு இரண்டு மூன்று கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள் வந்து சந்திக்குமாறு. இப்பொழுது கடைசியாக வந்திருக்கும் கடிதத்திலே அதைப்பற்றி விவாதிக்கத் தான் வருகிற மாதம் 12-ஆம் தேதி டெல்லிக்கு வந்து தன்னைச் சந்திக்குமாறு முதலமைச்சரவர்களுக்கு மத்திய அரசின் நிதியமைச்சர் திரு. சுவான் அவர்கள் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சரவர்களும் அநேகமாகச் செல்வதாக இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலே நமது அரசாங்கத்தின் சார்பில் வரியை நாம் வலியுறுத்துவதாக இருக்கிறோம். சர்சார்ஜை உயர்த்தக் கூடாது என்று சொல்கிறோம். எப்படியிருந்தாலும் 12-ஆம் தேதி டெல்லியில் நடக்கும் அந்த மாநாட்டிற்குப் பிறகுதான் ஒரு முடிவு ஏற்படும். அது நல்லபடியாக முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1971 ஜூலை 14]

குதிரைப் பந்தயத்தைத் தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். தேசியமயமாக்குவது இப்பொழுது சாத்தியம் இல்லை. தனிப்பட்ட ஒரு கம்பெனில் ஆக்கிப்படி பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்ட முறையிலே இந்தியாவிலே மற்ற மாநிலங்களிலே தேசியமயமாக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்ற தகவலை விசாரித்தேன். நான் அறிந்தவரையில் எங்கும் அப்படிச் செய்யப்படவில்லை என்றுதான் தெரிந்தது. உலகத்திலேயே எங்கும் செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால் குதிரைப்பந்தயம் தேவையில்லை என்று ஒரு சாராரும், குதிரைப் பந்தயம் இருக்க வேண்டுமென்று ஒரு சாராரும் சொன்னார்கள்.

குதிரைப் பந்தயத்தை இன்று அரசாங்கம் மகிழ்ச்சியோடு வைத்திருக்கவில்லை. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பேசும் போது 1967-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலின்போது குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிப்போம் என்று சொல்லி இருந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். 1967-ல் சொன்னோம்; 1971-ம் ஆண்டு அறிக்கையில் இல்லை. இல்லை என்பதைச் சமாதானமாகச் சொல்ல விரும்பவில்லை. குதிரைப் பந்தயம் இருப்பது நியாயம் என்று சொல்லவில்லை. குதிரைப் பந்தயம் ஆடுகின்றவர்கள் நாம் எடுத்துவிட்டால் அண்டை மாநிலத்திற்குச் சென்று ஆடத் தயாராக இருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் இதை எடுத்துவிடுவார்களோ என்று சந்தேகப்பட்டு ஆந்திர முதல்வர் அவர்கள் கூட அன்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசுகிறபோது 'எப்போது குதிரைப் பந்தயத்தை எடுக்கப் போகிறீர்கள்?' என்று கேட்டார்கள். அண்ணா அவர்கள் 'ஏன் இவ்வளவு அவசரப்படுகிறீர்கள்?' என்று கேட்டதற்கு 'தமிழக எல்லையில் 20-வது மைலில் குதிரைப் பந்தயத்தை நடத்துவதற்கான மைதானத்தைப் பார்த்து வந்தேன், நீங்கள் எடுத்து விட்டால் நாங்கள் ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம்' என்ற முறையிலே பதில் சொன்னார்கள். அப்படி அங்கே அமைக்கப்பட்டால் தமிழ் நாட்டின் பணம் அங்கே போய்விடும். அது கூடாது என்றுதான் அதை இன்னும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எப்படி மதுவிலக்கை இந்தியா பூராவும் அமல்படுத்த வேண்டுமென்று கூறுகிறோமோ அதே போன்று இதைவும் இந்தியா பூராவும் அமல்படுத்துவதாக இருந்தால் நாமும் எடுத்துவிடலாம். ஆகவே, இன்றைய நிலையில் குதிரைப் பந்தய ஒழிப்பு இயலாத காரியம்.

பல முனை வரிகளை எல்லாம் ஒரு முனை வரியாக ஆக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதிலே எந்த அளவுக்குச் செய்ய முடியுமோ செய்து கொண்டு வருகிறோம். எல்லாவற்றையும் ஒருமுனை வரியாகக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பல முனை வரி இருந்தால் வரி ஏய்ப்பு இருக்கும் நிலையில் ஏதாவது ஒருமுனையில் கண்டுபிடிக்க முடியும். ஒருமுனை வரி இருந்து ஏமாற்றுகின்ற இடத்தில் ஏமாற்றிவிட்டால் கடைசிவரை வரி இல்லாமலே போய்விடும். ஆகவே, எது எதை ஒருமுனை வரியாக மாற்ற வேண்டுமென்பதிலே எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

மூன்று சதவிகித வரியை 3½ சதவிகித வரி என்று உயர்த்தியிருப்பது இந்திய அரசு சட்டத்திற்கு முரண்பட்டது என்று மாண்புமிகு மருதாசலம் அவர்களும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் சொன்னார்கள். இதிலே

1971 ஜூன் 14]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

எந்தவித முரண்பாடும் இல்லை. செதண்ட் ஷெட்யூலில் சொல்லப்பட்ட 14 பொருள்களுக்கு மூன்று சதவிகிதத்திற்கு மேல் வரி விதிப்பதில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பதினான்கு பொருள்களுக்கும் $3\frac{1}{2}$ சதவிகிதம் பொருந்தாது. அண்டிக்ளேட்டு கட்சுக்குத்தான் உண்டு; டிம்ளேட்டு கட்சுக்கு இல்லை.

திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்போது சர்சார்ஜ் பற்றிச் சொன்னார்கள். தனியாக பில் வருகிறது; அப்போது அதுபற்றிப் பேசலாம்.

திரு. ஆர் பொன்னப்ப நாடார்: காம்பொனென்ட்க்கு 2 பர்சன்டை $2\frac{1}{2}$ பர்சன்டாக ஆக்கியிருப்பது பற்றி விளக்கம் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பில் வந்தபோதே சொன்னேன். முரண்பட்ட சட்டம் அல்ல. இலாகாவைக் கவர்த்து ஆலோசித்த பிறகுதான் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. சட்ட முரண்பாடு இல்லை.

உழைத்துத்தான் உயர வேண்டும் என்று குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று பேசும்போது சோஷலிசக் கருத்தைக் கூறினார்கள். உழைக்கின்றவர்கள் குதிரைப் பந்தயத்திற்குப் போகமாட்டார்கள். உழைக்காதவர்கள் எப்படிப் போனால் என்ன? உழைக்கின்றவர்கள் பணத்தைக் கொண்டு போய்க் கொட்டிவிடமாட்டார்கள்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்: போகின்றவர்கள் எல்லாம் உழைக்காதவர்கள் என்ற முறையில் நான் சொல்லவில்லை. உழைக்கின்றவர்களுக்கும் உழைக்காமலே பணம் வந்து விடும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டு விடலாம் என்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அப்படித் தவறான நம்பிக்கை ஏற்படாமல் இருக்க பிரசாரம் செய்யலாம். அதற்கு நான்கு அவருக்குத் துணையாக இருக்கிறேன்.

கோவை நகர தமாஷா வரியைச் சிக்காநல்லூருக்கும் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி அரசு பரிசீலித்து வருகிறது. உறுப்பினர் பற்றி முடிவு எடுக்கப்பட்ட பிறகு தெரிவிக்கிறேன். இரண்டு நகராட்சிகளையும் கேட்டு அதன் பிறகு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும். உறுப்பினர் அவர்களுடைய யோசனை கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளப்படும்.

செல்வராஜ் அவர்கள் பேசும்போது மாவட்ட அதிகாரிகளும், ஊராட்சிகளும் ஒருவரோடொருவர் கலந்து பேசவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போதே டிஸ்ட்ரிக்ட் அட்வைசரி கமிட்டி என்று இருக்கிறது. அதிலே கலந்து பேசலாம்.

திரு. வத்திப் பேசும்போது ஏழைகளுக்கும் பணக்காரர்களுக்கும் இடையே இருக்கும் வித்தியாசத்தைக் குறைக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்; வரி ஏய்ப்பின் மூலம் சிலபேர் பணக்காரர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள்; வரி

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1971 சூலை 24]

அதிகமாக ஆக வரி ஏய்ப்பு அதிகமாகிவிடுகிறது என்றார்கள். பொதுவாக தமிழ்நாட்டில் வரி ஏய்ப்பு அதிகமாக இல்லை. ஆனால் வரி ஏய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். எங்கெங்கு அதிகாரிகள் சோதனை போடுகிறார்களோ அங்கெல்லாம் புதைபயல் கிடைப்பது போல் இரண்டு கணக்குகள் வைத்திருப்பது கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் ஒரு ஊரில், திண்டுக்கல்லில் அதிகாரிகள் சோதனை போட்டார்கள். ஏறக்குறைய 1½ கோடி ரூபாய்க்குக் கட்ட வேண்டிய வரி கொடுக்காமலே இருந்தார்கள் என்பது கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏழைகளை எமாற்றி வியாபாரிகள் வரியை ஏய்த்துப் பணக்காரர்களாகி விடுகிறார்கள் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. நிங்கலே ஒரு வியாபாரியாக இருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். அதனால் தான் ரகசியம் முழுவதும் தெரிந்து இலாக்கா அதிகாரிகளை அனுப்பி கண்டு பிடிக்கும்படி கூறுகிறேன். இந்த இலாகாவில் பணியாற்றக்கூடிய விற்பனை வரி அதிகாரிகள் தொன்றுதொட்டு வியாபாரிகளோடு பழகி வருகிறார்கள். எப்படி வியாபாரிகள் நடந்து கொள்ளுவார்கள். எந்தெந்த வியாபாரியிடத்தில் எப்படி எப்படி வரி வாங்க வேண்டுமென்பதில் பழக்கப்பட்டார்கள் இருக்கிறார்கள்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஸேன் 6 என்று நினைக்கிறேன்—அந்த விடி.ஒ. பற்றித் குறிப்பிட்டார்கள். விஜிலென்ஸ் கமிஷனில் இருந்து ரிப்போர்ட் செய்யப்பட்டு ஏற்கனவே வேலை நீக்கம் வைத்திருந்தோம். விஜிலென்ஸ் கமிஷன் அவருக்கு மீண்டும் வேலை கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அவரை வேறு இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போது விஜிலென்ஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டை அரசாங்கம் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதிலே தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். புதிய தகவல்கள் எதேனும் எதிர்ப்பித்திரிய உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் வைத்திருந்தால் அதைக் கொடுப்பார்களானால் அரசாங்கத்திற்கு உபயோகமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஆர். கண்ணன் அவர்கள் பேசும்போது 25,000 ரூபாய் வரை வரியே கூடாது என்று சொன்னார்கள். 25,000 ரூபாய் வரை வரி இல்லை. ஒரு லட்சம் ரூபாய் வியாபாரம் செய்கிறவர்களாக இருந்தால் கம்பவுண்டிங் என்று ஒரு நிச்சயமான தொகை போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கம்பவுண்டிங் ஏற்பாட்டுக்குள் வந்துவிடுவார்கள். பதனைத்தாயித்தை இருபத்தி ஐயாயிரம் என்றும், எழுபத்தி ஐயாயிரத்தை ஒரு லட்சம் என்றும் ஆக்கியிருப்பதால் அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டு இருக்கும் நஷ்டத்தைப் பரீக்க வேண்டும். இப்படி மாற்றியமைத்திருப்பதால் புதிதாக வாங்கிய வருமானத்திலே ஏறத்தாழ 40 லட்சம் ரூபாயை அரசாங்கம் இழக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு மேலும் உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்லுவது பொருந்தாது; நியாயத்திற்கு ஒத்து வராது; நிதிநிலைக்குச் சரியாக இருக்காது.

விற்பனை வரிச் சட்டத்தைப் பரிசீலிக்க ஒரு குழு அமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அரசாங்கமே அதைப் பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. சித்திரத்தில் முடிவு எடுக்கப்படும். இதுபற்றி ஏற்கனவே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

1971 ஜூலை 14]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

சேம் போஸ்டுகளில் துன்புறுத்தல்கள் இருக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அப்படி ஏதேனும் துன்புறுத்தப்பட்டதாகத் தகவல் இருந்தால் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

சேனிக்கை வரியில் 90 சதவிகிதம் இப்போது ஊராட்சி மன்றங்கள், நகராட்சிகள் ஆகியவற்றுக்குக் கொடுத்து விடுகிறோம். அதை 95, 97 சதவிகிதம் வரை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பத்து சதவிகிதம் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்வது நிர்வாகச் செலவுக்காகத்தான்; வேறு அல்ல.

இதிலே வரி ஏய்ப்பு நிறைய இருக்கிறது. ஒத்துக் கொள்கிறேன். இந்த ஏய்ப்பைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு ஊராட்சி மன்றங்கள், நகராட்சிகள் ஒத்துழைக்க வேண்டும். இருக்கின்ற சட்டத்திலேயே நகராட்சிக்கு அதிகாரம் தந்திருக்கிறோம். சினிமா கொட்டிகளில் டிக்கட் இல்லாமல் பணம் வசூலித் தாலும், போகஸ் டிக்கட் கொடுத்தாலும், சிரியல் நம்பர் இல்லாமல் டிக்கட் கொடுத்தாலும் கண்டுபிடிக்க அவர்களுக்கே அதிகாரம் தந்திருக்கிறோம். சேனிக்கை வரி சம்பந்தப்பட்ட வரை விற்பனை வரி இலாகா மட்டும் சம்பந்தப்பட்டது என்று கருதுக் கூடாது. நகராட்சி ஆணையாளராக இருந்தாலும் சரி, ஊராட்சி மன்றத் தலைவராக இருந்தாலும் சரி, சென்று சோதனை செய்யலாம். இதிலே எல்லோரும் சேர்ந்து ஒத்துழைத்து இந்த வரி ஏய்ப்பைத் தடுக்க வேண்டும். விற்பனை வரி இலாகா ஒன்றினால் மட்டும் இந்தக் காரியம் முடிந்து விடாது.

இந்த இலாக்காவால் இயன்ற அளவிற்கு பெருமூயற்சி எடுத்து பெரிய பெரிய சினிமாக் கொட்டைகைகளில் செய்கிற பெரும் தவறுகளைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறோம். தக்க நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேற்கொண்டு இவைகளைத் தடுக்கவும் உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

3½ சதவிகிதம் என்று ஏற்றுவதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை அந்த மசோதா வரும்போது விவாதித்து விட்டோம். சர்ச்சாஜ்ஜி பற்றிச் சொன்னார்கள். புது மசோதா வர இருக்கிறது. அப்போது அதைப் பற்றி விவாதிக்கலாம். ஆகவே, கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு இம்மாதிரியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று நான் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: மத்திய அரசு இயற்றியிருக்கிற 1956-ம் ஆண்டு சேல்ஸ் டாக்ஸ் சட்டத்தில் இன்டிஜினஸ் ஆர்டிகிள்ஸ் வெனி மாநிலங்களுக்கு அனுப்ப 2 சதவிகிதம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இங்கு அப்பேர்ப்பட்ட சரக்குகளுக்கு 2 சதவிகிதம் போடப்படுமா அல்லது 2½ சதவிகிதம் போடப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, 2 சதவிகிதம் என்பதை 3 சதவிகிதம் ஆகப் போடலாம் என்று திருத்திவிட்டார்கள்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா: ரேஸ் கிளப்பை நாஷனலைஸ் செய்ய கம்பெனி ஆக்ட் இன் கொடுக்காது என்று சொன்னார்கள். அட்லிஸ்ட் ஸோஷியல் கண்ட்ரோல், மாணேஜ்மென்ட் கமிட்டியில் 16 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அதில் அரசாங்கச் சார்பில் எட்டு பேர்களைப்போல நிமிக்க முயற்சி எடுக்கப்படுமா?

[1971 ஜூன் 14]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: ஏற்கனவே இரண்டு பேர்களை அரசாங்கச் சார்பில் நியமிக்கிறோம். மேற்கொண்டு இரண்டு பேர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம். சட்டத்தை சமீபத்தில் திருத்தி அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் எனக் கருதுகிறேன்.

* திரு. எ. சுவாமிதாஸ்: அன்டை மாநிலங்களிலுள்ள விற்பனை வரியை அனுசரித்து இங்கேயேயும் பல பொருள்களுக்கு ஏற்படுத்தப்படும் என்று சொன்னார்கள். ரேடியாவைப் பொறுத்தவரையில் மலிவான ரேடியோக்களை ஆடம்பரப் பொருள் இனத்தில் நாம் சேர்த்துக்கொள்ள முடியாது. அவற்றிற்கும் விற்பனை வரியைக் குறைக்க அரசு முற்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஒரு சில சந்தேகங்களை மட்டும் தான் கேட்கலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: அதுபற்றிய முழுத் தகவலையும் சேகரிக்கும்படி இலாகாவைக் கேட்டிருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டுக்கு முந்தின ஆண்டு எவ்வளவு வியாபாரமாகியிருக்கிறது, இந்த ஆண்டு எத்தனாவிற்கு வியாபாரமாகியிருக்கிறது, கடந்த ஆண்டு எவ்வளவு வருமானம் வந்திருக்கிறது என்றெல்லாம் கணக்கு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவற்றைப் பார்த்த பிறகு அரசு பரிசீலிக்கலாம்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, on a point of clarification. . .

MR. DEPUTY SPEAKER: It is not Question Hour, now.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, one small clarification. When the Government think of nominating representatives to the Race Club—at present there are two officers-representatives, will they think of non-official representatives also?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: எத்தியோகப் பற்றற்றவர்களை நியமிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். நியமிக்க அதிகாரம் இருக்கிறது. சென்ற முறை இரண்டு அதிகாரிகளை இருக்கலாம் என்று போலீஸ் கமிஷனரையும், ஹோம் செக்ரட்டரியையும் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நியமித்தார்கள். மேற்கொண்டு வரும்போது அதைப் பற்றி யோசிக்கப்படும்.

வெட்டுத் தீர்மானங்கள், அனைத்தும் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பேறப்பட்டன.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,64,42,200 under Demand No. 3—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

1971 ஜூலை 14]

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—எழுதுபொருள்-அச்சத்துறை.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“கோரிக்கை எண். 34—எழுதுபொருள்-அச்சத்துறை* என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,45,27,100-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்த பிறகு பதில் அளிக்கும் போது அரசின் சார்பில் எனது கருத்துக்களைச் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, to discuss the need to introduce the third shift in the Government Press to increase its capacity and to improve its efficiency, I move—

“That the allotment of Rs. 4,45,27,100 under Demand No. 34—Stationery and Printing—be reduced by Rs. 100.”

தலைவர் அவர்களே, நான் இந்தத் துறையில் மூன்றாவது விப்படை அரசாங்க அச்சகத்தில் புதுத் வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக ஒரு வேட்டுத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை ஆதரித்துப் பேசும் போது அரசாங்க அச்சத் துறை பற்றிய ஒரு சில கருத்துக்களை வழங்குவதற்கு அனுமதி கேட்கிறேன்.

குறிப்பாக, நமது அரசாங்க அச்சகம் எவ்வளவு விரிவாக இருந்தபோதிலும் கூட இன்னும் பல வெளியார்களுக்குக் கொடுத்தும் கொண்டிருக்கிறார்கள் அச்சடிக்க. குறிப்பாக புதிதாக அச்சடிக்கப்பட வேண்டிய பல பொறுப்புக்களை யெல்லாம் நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். லாட்டரி சீட்டு அடிப்பது, லாட்டரி சீட்டு அச்சடிப்பது அரசாங்க அச்சகத்தில்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. லாட்டரி சீட்டு அச்சடிப்பது முதல் காவலர்களுக்கான புத்தகங்கள் அச்சடிப்பது வரையில் இந்தப் பணியை அங்கு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். சிலவற்றை வெளியார் கம்பெனிகளுக்குக் கொடுக்கிறோம் அச்சடிப்பதற்கு. நமது அச்சகம் விரிவாக இருந்தபோதிலும் என் சிலவற்றை அப்படி வெளியார்களுக்கு, தனி நபர்களிடம் காண்ட்ராக்குக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்வார்கள் என நினைக்கிறேன். அப்படி ஏறத்தாழ ஏழு லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. என்னென்ன முறைகளைக் கையாள்கிறோம். டென்டர் கால்பார் செய்து கொடுக்கிறார்களா? குறைந்த டென்டர் கொடுக்கிறவர்களுக்குத்தான் கொடுப்பது என்ற முறையைத் கையாள்கிறார்களா? அல்லது அவர்கள் விருப்பப்படி தனியாருக்கு கொடுக்கிறார்களா? என்பதையெல்லாம் விளக்க வேண்டும். இதையெல்லாம் விட்டு தனியாரிடம் கொடுக்காமல் நமக்குத் தேவைப்படுகிற அத்தனையும் நம் அரசாங்க அச்சகத்திலேயே அச்சடித்துக் கொள்ளும் ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுவது மிகவும் நல்லது.

* 261-268-ம் பக்கங்களில் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு இரண்டாம் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1971 ஜூலை 14]

ஆகவே, அதிகப்படியான தொழிலாளர்களைச் சேர்த்து மூன்றாவது வரிப்படை வைப்பது வசதியாக இருக்கும். சேன்னை நகரிலே வேலையில்லாத கொடுமை அதிகமாக இருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக பெண்களுக்கு இந்த அச்சகம் மிகவும் உதவியாக இருக்கிறது. பைண்டிங் செய்வது, காகிதத்தை அப்புறப் படுத்துவது போன்ற வேலைகளுக்கு பெண்கள் அமர்த்தப்படுகிறார்கள். எனவே மூன்றாவது வரிப்படை கொண்டு வந்தால் வேலையில்லாத பெண்களுக்கு அது ஒரு பெரிய உதவியாக இருக்கும்.

பலயிடங்களில் நம் அச்சகப் பிரிவுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. சேலத்தில் இருக்கிறது, விருத்தாச்சலத்தில் இருக்கிறது. அங்கு தனியார் கட்டடங்களில்தான் இந்த அச்சகங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவ்வளவு கோடி ரூபாய் வருமானம் உள்ள அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான இடத்தில் அந்த அச்சகங்களைக் கொண்டு வர முடியவில்லை என்பதைக் கண்டு உண்மையில் வருத்தப்படுகிறேன். இந்த இரண்டு இடங்களிலும் அவற்றிற்கு கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு அப்படி என்ன செலவாகிவிடும்? பீடப் பிழிடி, இலாகா இருக்கிறது. ஆகவே மனமில்லை என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது. நல்ல வசதிகளோடு உள்ள கட்டடங்களாக அமைக்கப்பட்ட வேண்டும்.

தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்புள்ளதாக இருக்க வேண்டும். தொழிலாளர்களுக்கு எல்லா வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதைப் பார்க்கும்போது மெனன்ட் ரோட்டில் உள்ள அச்சகத்தில் தக்க வசதிகள் இல்லை. குடிநீர் வசதியை இப்போதுதான் செய்யப் போகிறார்கள். ஆயிரக் கணக்கில் தொழிலாளர்கள் அங்கு வேலை செய்கிறார்கள். ஆனால் பல்லாண்டு களாக அங்கு இவர்களுக்கு வேண்டிய குடிநீர் வசதி இல்லை. இனிமேல்தான் சைக்கிள் ஸ்டான்ட் கட்டப் போகிறார்கள். தொழிலாளர் அரசு, தொழிலாளர் அரசு என்று சொல்லிக்கொள்ளும் அரசு அதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக இல்லாமல் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய அடிப்படை வசதிகள் கூட கவர்ன்மென்ட் ப்ரொஸ்சில் இல்லை. இனிமேலாவது அவற்றைச் சீக்கிரமாகவும் சிறப்பாகவும் செய்யுங்கள்.

அடுத்தப்படியாகத் சிற்றுண்டி வசதியின்றி பாவம் படாத பாடு படுகிறார்கள். இப்போது யாரிடமோ கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கு யாரும் அதிக நாட்கள் நீடிப்பதில்லை. ஏதோ ஒரு முறை இருக்கிறது ஆக, அங்குள்ள தொழிலாளர்களுக்கு நல்லமுறையில் பண்பங்களை குறைந்த விலையில் அங்கு காண்மன் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியமாகும். என்னதான் தொழிலாளிகளுக்கு நாம் ரொட்டியும், காப்பியும், பாலும் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னாலும், பசி எடுக்கும்போது புரிக்கப் போக வேண்டுமானால் நல்ல சிறந்த ஒரு கேண்டின் கூட இல்லை யென்றால், அவர்களுக்கு இருக்கும் தொழில் திறமை குறைந்துவிடும் என்று கட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, இந்தக் கழிவுத்தான் விற்பனையில் 1969-ல் கிடைத்த வருமானம் ரூ. 18,186 என்று இருக்கிறது. 1970-71-ல் இந்த வருமானம் ரூ. 1,77,236 என்று இருக்கிறது. திடீரென்று இவ்வளவு அதிகமான தொகை வருவதற்கான காரணம் என்ன? இதிலே ஏதேனும் ஊழல் நடந்து இருக்கிறதா? இது எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், சமீபகாலத்தில் அரசாங்க அச்சகத்தில் காகிதம் வாங்குவதில் சரிவர கணக்குக்காட்டாமல் விட்ட ஒருவர் வண்ணாப்பேட்டையில் கைது செய்யப்பட்டார் என்று பத்திரிகைகளில் வந்தது. இப்படிப்பட்ட புகார்கள் அந்த அச்சகத்தில் இருக்கும்

1971 சூலை 14]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

போது எப்படி அந்த அச்சகத்தை நிறமையாக நடத்த முடியும்? நாம் இதை ஆராய்வதற்கு என்று ஒரு குழு போட்டோம். அதில், 'திருபர்வைசரி கன்ட்ரோல் ஈஸ் வெரி ஸ்லாக்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கே நிறமையை அதிகப்படுத்தி இந்த மாதிரி தவறுகள் நேராமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அதே மாதிரி, நம்முடைய அச்சகத்தின் தரம் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு தரப்படும் நடவடிக்கை குறிப்பு புத்தகம் கூட அச்ச சரியாகத் தெரியாமல் இருக்கிறது. பாடப் புத்தகத்திலும் அச்ச சரியாக இல்லை. தரம் எப்படிக் குறைவாக இருக்கிறது என்பதைக் கண்டுபிடித்து உடனடியாக நிவாரணம் தேட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிழைகளை மெசன்ஜர்களாக பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று புகார் என்னிடத்தில் சொல்லப்பட்டது. தனியாக மெசன்ஜர்களைப் போடலாம். ஒரு வேலைக்கு என்று ஒருவரை நியமித்து விட்டு, வேறு வேலை வாங்குவது சரியல்ல ஆகவே, தனியாக மெசன்ஜர்களைப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எல்லா இயந்திரங்களும் நல்ல முறையில் பயன்படக்கூடிய வகையில் அரசாங்க அச்சகத்தின் தாக்கை உயர்த்த வேண்டும். அரசாங்க அச்சகம் அம்பத்தூரில் ஆரம்பிக்கப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அந்த அச்சகமாவது ஒரு சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக, தொழிலாளர்கள் நிறமையாக வேலை செய்வதற்கு ஏற்ற வகையில், பார்ப்பதற்கு அழகான வகையில் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, முன்னுபயோகிப்பதற்கு முறையும் புகுந்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கவர்ன்மென்ட் பிரஸ் பல ஆண்டுகாலமாக ஊழலுக்கே பெயர்பெற்ற இடமாக இருந்து, இன்று நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. சென்ற 4 ஆண்டுகாலமாக படிப்படியாக முன்னேற்றம் அடைந்து இருக்கிறது. இதற்கு முன்பெல்லாம் இந்த பிரஸ்ஸை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரே ஊழல் மயம் தான். அம்மையார் வேஸ்ட் பேப்பரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதற்கு முன்னால் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்த போது டெண்டர் முறையில் கொடுத்தார்கள். 1 டன் எடுக்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு 9 டன் எடுத்துச் செல்வார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : காங்கிரஸ் ஆட்சி என்று சொல்கிறபோது 1 டன் என்று சொல்லி விட்டு 9 டன் எடுத்துச் செல்வார்கள் என்பதற்கு ஆதாரம் காட்டிப் பேச வேண்டும். அரசியல் காரணத்திற்காக இப்படிச் சொல்வது நியாயம் அல்ல.

திரு. எம். ஆர். கண்ணன் : 1968-லே 28 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு வேஸ்ட் பேப்பர் போனது, 1970-லே 1 லட்சத்திற்கு மேல் போயிற்று என்றால், இப்போது ஊழல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று தான் பொருள். அதற்கு முன்பு ஊழல் இருந்தது. இப்போதுள்ள அரசு மிக கண்காணிப்பாக இருக்கிறது. அங்கே உள்ள டைரக்டர், டெப்டி டைரக்டர் மிகவும் விழிப்பாக இருக்கிறார்கள். இந்த நான்காண்டுகளில் இந்த மாற்றம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

[1971 சூலை 14]

இப்போது திடீர் செக்கிங் என்று எல்லாம் நடத்தப்படுகிறது. முன்பெல்லாம் தைட் ஷிப்ட் என்றால் 200-300 பேர் தான் இருப்பார்கள். மற்றவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு விட்டிற்கு போய்விடுவார்கள் இப்போது அப்படி எல்லாம் இல்லை. வேலைகள் மிகவும் ஒழுங்காக நடைபெறுகிறது.

குடி தண்ணீரை பற்றி அமையார் சொன்னார்கள். இந்த அரசாங்க அச்சகம் என்ன இப்போதா நிறுத்தப்பட்டது? 20 ஆண்டு காலம் ஆட்சி நடத்தினார்கள். அப்போது இது எல்லாம் செய்யவில்லை. இப்போது குடிக்கக்கூட தண்ணீர் இல்லையே என்று குறைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். நாங்கள் வந்து 4 ஆண்டு காலம் தான் ஆயிற்று. இதன் மீது இப்போது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. பல லட்சக்கணக்காக ரூபாய் மதிப்புள்ள மெஷின்களை வேலை செய்யாமல் வைத்து இருந்தார்கள். அவை எல்லாம் இன்றைக்கு பழுது பார்க்கப்பட்டு, அபிவிருத்தி வேலைகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது தவறான அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் இல்லை, முன்பு எப்படி இருந்தது என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள்.

இந்த அரசாங்க அச்சகத்தில் சில ஆயிரம் மக்கள் பணி புரிந்தும் அந்த அச்சகத்தின் டர்ன்-ஓவர், தனியார் அச்சகத்தில் இருக்கும் டர்ன் ஓவரை விடக் குறைவாக இருக்கிறது. தனியார் அச்சகத்தில் இவ்வளவு வசதிகள் இருந்தால் பல கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள வேலைகளை செய்து விடுவார்கள். ஆகவே, சர்க்கார் இதை இன்னும் கவனமாகக் கண்காணித்து, இந்த அச்சகத்தின் வேலைகள் மிகவும் துரிதமாக நடக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அம்மையார் சொல்லியதுபோல் தனியார் அச்சகங்களுக்கு வேலைகள் தரக் கூடாது. தனியார் அச்சகத்திற்கு வேலை கொடுக்காமல் இருந்தால் நல்லது, இந்த அச்சகத்தில் 3-வது ஷிப்ட் முறை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதனால் பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இப்போது நமக்கு வருகிற இன்விடேஷன் எல்லாம் மிகவும் விலையுயர்ந்தவைகளாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு இன்விடேஷனும் 1 ரூபாய் 1½ ரூபாய் கூட பெறும். இத்தகைய உயர்ந்த சலுகை இன்விடேஷன் தேவைதான் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதிலே சிக்கனம் கையாளப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, தலைவர் மூலமாக, அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விட ஆசைப்படுகிறேன். இந்த அரசு அச்சகம் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிறது. அங்கே உள்ள மக்கள் எங்களுக்கு இந்த அச்சகத்தில் வேலை கிடைக்கவில்லையே, மற்ற இடத்திலிருந்து வருபவர்கள் இதில் வேலைக்கு சேர்ந்து விடுகிறார்கள் என்று குறைப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் தொகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்கும் வகையில் 100-க்கு 10 சதவிகிதம் வேலையை இந்தப் பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கு என்று ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அச்சகம் நல்ல முறையில் எந்த விதமான ஊழலும் இல்லாமல் இப்போது நடத்தப்படுகிறது. முன்பு யூனியன் ஆபீஸ் என்றும், ரிக்கிரியேஷன் கிளப் என்றும் இருந்தன. அதனால் பல ஊழல்கள் நடந்து வந்தன. இப்போது

1971 சூலை 14]

[திரு. எம். ஆர். கண்ணன்]

அவைகள் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டு, நல்ல முறையில் அந்த நிர்வாகம் செயல்பட்டு வருகிறது என்று அந்த நிர்வாகத்தைப் பாராட்டி, இந்த மான்யத்தை வரவேற்று என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. என். மருதாசலம் : தலைவரவர்களே, அரசாங்க அச்சகத்தில் இன்று பல தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். ஆனாலும் பெண்களும் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலைப் பளு அதிகமாக இருக்கிறது. சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறது. மாത്രை செக்ஷன், அச்சக்கோர்க்கும் செக்ஷன் ஆகியவற்றில் ஹரிஜன் தொழிலாளிகள் இல்லை. காரணம் என்ன?

வேன்றால் அவர்கள் அந்த தொழிலில் பழகவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். பழகுவதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பு தருவது இல்லை. அந்த முக்கியமான செக்ஷனில் ஹரிஜன் தொழிலாளர்களை அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே செய்யப்படுகிற வேலைகள் மிகவும் காலதாமதம் ஆகிறது. இப்படி காலதாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் அங்கே குறைந்த ஆட்களை வைத்து வேலைசெய்வதால் தான். ஆகையால் அதிகப்படியான தொழிலாளர்களை வைத்து, அவர்களுக்கு விலைவாசிக்கு ஏற்றவாறு ஊதியம் கொடுத்து, வேலை பளுவை குறைத்து அவர்களிடமிருந்து வேலை வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு அச்சகம் அமைக்க வேண்டும். இன்றைக்கு ஒவ்வொரு நகரசபைக்கும் ஒரு அச்சகம் கிடையாது. அதனால், அஜண்டா முதலிய பேப்பர்கள் சரியாக வருவதில்லை. அவர்கள் ப்ரைவேட் அச்சகத்தில் தான் அடிக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அரசாங்க அச்சகம் துவங்கினால் நலமாக இருக்கும். அதன் மூலம் நகரசபையின் காரியங்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன் காரியங்களும் நல்ல முறையில் நடக்க வாய்ப்பாக இருக்கும். அஜெண்டாக்கள், மற்ற டி.மாண்ட் நோட்டீஸ் போன்றவற்றை நல்ல முறையில் அச்சடிக்க உதவியாக இருக்கும். ஆகவே, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு அரசு அச்சகம் அமைக்க வேண்டும் என்றும் தொழிலாளர்களுக்கு அதிகமான ஊதியத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் அதிகமான ஆட்களை வேலைக்கு எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே பேசிய கணம் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தங்களுடைய சூத்துக்களை விளக்கமாகக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

நான் நமது மதிப்பிற்குரிய அம்மையார் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது, காங்கிரஸ் இயக்கம் சரிந்து போனதற்குக் காரணமே, எதிர்க்கட்சி என்பதற்காக, அவர்கள் நல்லதைச் செய்தாலும் குறை கூறும் போக்கும் எண்ணமும் மலிந்து போன காரணத்தால்தான். இன்றைய நிலையில் கூட காங்கிரஸ் கட்சியினருக்கு இது புரியாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கதாகும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபோது ஆளும் கட்சியினர் நல்லதைச் செய்தால் பாராட்டி, தவறுகளைச் செய்தால் கண்டிக்கும் ஜனநாயக முறையில்தான் செயல்பட்டு வந்திருக்கிறோம். அம்மையார் அவர்கள் அரசைக் குறை கூறவேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் பேரில் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் கட்சி ஆட்சியிலிருந்த காலத்திய நிலைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய திரிப்பந்தத்தையும் உண்டாக்கி விட்டார்கள்.

[மாண்புமிகு என். வி. நடராசன்]

[1971 ஜூலை 14]

எப்படி 28,000 ரூபாய்க்கு விற்க வேண்டிப் பேப்பர் இப்பொழுது விற்கும் போது ஒரு லட்சம் என்ற அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்றார்கள். அதைத் தான் சொல்லுகிறேன். நாம் எவ்வளவு அக்கறை செலுத்துகிறோமோ அந்த அளவுக்கு ஊழல்கள் குறைந்து வெற்றிகரமாக நிரவாகம் நடக்க உதவியாக இருக்கிறது. சட்டமன்ற மேல் அவையில் நான் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினராக இருந்தபோது, அன்றைய அச்சுத்துறை அமைச்சர், தோழர் பூவராகன் அவர்களைப் பலமுறை கேட்டேன். நீங்கள் வேலுமலம் செய்ய வேண்டாம். 'ஸர்ப்பாஸ் லிமிட்' என்ற அடிப்படையில் நிமிரோன அரசு அச்சுத்திற்குச் சென்று பாருங்கள், அப்பொழுது தெரியும் எவ்வளவு ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்று நான் கேட்டபோது, அவர்கள் கேலி செய்தார்களே தவிர, என்னுடைய வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் இப்பொழுது அரசு அச்சுத் துறையில் குறைகள் குறைந்து வருவதற்குக் காரணம், அடிக்கடி 'ஸர்ப்பாஸ் லிமிட்' என்ற முறையில் சென்று பார்த்து, பல தவறுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதன் காரணமாக, செயலாளர், டைரக்டர், டெபுடி டைரக்டர், பணியாளர், முதலியவர்களும் தங்கள் தங்கள் பொறுப்பை இப்பொழுது குறைகள் இல்லாமல், நிறைவேற்றுகிறார்கள். அதனால்தான் 28,000 ரூபாய் அளவில் விற்பனையாக கழிவுத்தான் என்றிருந்தது. 1 லட்சம் ரூபாய் என்று கூடுதலாகியிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இது நடந்தது 1968-69-ல் இப்பொழுது யார் ஆட்சியில் இருந்தது? காங்கிரஸ் ஆட்சியில்லை. நாங்கள் அப்பொழுது ஆட்சியில் இல்லை. நாங்கள்தான் இப்பொழுது எதிர்க்கட்சியில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். அதைப்பற்றி இப்பொழுது என்ன பேச்சு? 1968-69-ல் 28,000 ஆக இருந்தது, இப்பொழுது 1,07,000 என்று அதிகரிக்கிறதே. அது ஏன் என்று நான் கேட்டேனே தவிர, குற்றம் கற்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: 1968-ல் 1967-ன் வாடை அடித்தது. பிறகு அது போக்கப்பட்டது. (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: காங்கிரஸ் ஆட்சியில் குப்பை எவ்வளவு இருந்திருக்கிறது. ஒரு ஆண்டுக்கு மேல் ஆயிற்று அதைச் சரி செய்ய.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: குப்பை அதிகரித்தது என்றால், குப்பை அதிகமானதால் தானே ஒரு லட்சத்திற்கு விற்பது?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: ஊழல்கள் மலிந்துபோன நிலையில் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இன்றையதினம்

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: I take strong objection to those remarks. ஊழல்கள் என்ற குப்பையில் காங்கிரஸ் இருந்தது என்கிறார்கள். அதற்கு என்ன ஆதாரம்?

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: தவறுகளைக் கண்டுபிடித்திருப்பது தான் ஆதாரம்; வேறு என்ன வேண்டும்? ஜனநாயகப் பண்பில் இருப்பவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

அரசு அச்சுத்தில் குடிநீர் வசதியில்லை என்று சொன்னார்கள். மறுபடியும் காங்கிரஸ் ஆட்சியைத்தான் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அந்தக் காலத்திலிருந்தே குடிநீர் வசதி இல்லை. கழக அரசு அமைந்த பிறகுதான்

1971 ஜூலை 14]

[மாண்புமிகு என். வி. நடராசன்]

குடிநீர் வசதி செய்துகொடுத்திருக்கிறோம். அதைப் பாராட்டுவதற்குப் பதிலாக குடிநீர் கூட இல்லையே என்று குற்றம் சொல்லுது சரியானது அல்ல. அது மட்டுமல்ல. ஒரு சைகின் ஸ்டாண்ட் வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் ஆட்சியிடம் நீண்ட தாளாகக் கேட்டு வந்தார்கள். செய்துகொடுக்கவில்லை. ஆனால், கழக அரசு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் யோசனையின் பேரில், குடிநீர் வசதியை உடனடியாக அமைத்துத் தந்திருக்கிறது. காண்டின் பற்றிக் கூடக் குறை சொன்னார்கள். அது காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்த நிலைமை. இப்பொழுது அதை மாற்றி நல்ல முறையில், சாப்பிடச் சாப்பிட இன்னும் சாப்பிடவேண்டும் என்கிற அவாவைத் தூண்டும் அளவுக்கு காண்டன் நடந்து வருகிறது. குறைகள் இருந்தால் சொல்லுங்கள், திருத்திக் கொள்கிறோம். ஆனால் அரசு செய்யும் நல்லவைகளையும் குறைகளாகவே சித்தரித்துக் காட்டினால், மக்கள் ஏமாறமாட்டார்கள்.

மூன்றாவது விஷயம் பற்றி திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையாரும் திரு. எம். ஆர். கண்ணன் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அது அரசாங்கத்தின் ஆலோசனையில் இருக்கிறது. இரண்டு மூன்று மாநிலங்களில் பெரும்பாலும் நடைமுறைக்கு வரும்.

சர்க்கார் அச்சகங்களுக்கு சொந்தக் கட்டடம் வேண்டும் என்று கனம் உறுப்பினர்கள் கோன்னார்கள். எனக்கும் கூட அந்த ஆசை இருக்கிறது. அரசின் எண்ணமே வெளியார் அச்சகத்திற்கு அரசு அச்சகத்தை ஆர்டர்களைத் தரக்கூடாது என்பதுதான். கொள்வதும் அதுதான். ஆனால், நிதிவசதி ஏற்பட்டதும் அரசு அச்சகத்திலேயே அரகப்பணிகளை முழுதும் செய்விடும் அந்த நிலையை—அந்த எல்லையைச் சிறிது சிறிதாக எட்டிப் பிடிக்கும்.

அது மட்டுமல்லாமல், மாவட்டங்கள்தோறும் அரசு அச்சகம் வேண்டும் என்று திரு. மருதாசலம் குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது திருச்சி, புதுக்கோட்டை, சேலம், விருத்தாசலம் ஆகிய இடங்களில் கிடை அச்சகங்கள் இருக்கின்றன. விருத்தாசலத்துக் கட்டடத்தின் நிலையைப் பார்த்தால் இதற்கு 1,000 ரூபாய் வாடகை என்றுதான் கேட்கத் தோன்றும். அதுவும் பார் காலத்திலிருந்து நடைபெற்று வந்தது? காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் தான். விரைவில் விருத்தாசலம் அச்சகத்திற்கு சொந்தக் கட்டடம் அமைக்க அரசு திட்டமிட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும், தலைநகரில் ஒரு அச்சகம் அமைக்கவேண்டும் என்ற திட்டமும் அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி: மதுரையில் ஒரு அச்சகம் ஆரம்பிக்கப் போவதாக அறிவித்தீர்களே, அது இப்பொழுது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன்: கனம் உறுப்பினர் மதுரை அச்சகம் பற்றிக் கேட்கிறார்கள். அது கொள்கையளவில் ஒத்தாக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. விரைவில் நடைமுறைக்கு வரும். அதைத்தான் சொன்னேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத் தலைநகரிலும் ஒரு அச்சகம் அமைக்க வேண்டும் என்பதை

[மாண்புமிகு என். வி. நடராசன்]

[1971 ஜூலை 14]

அரசு கொள்கை அளவில் ஏற்றுக்கொண்டு, மதுரையில் ஆரம்பிக்க, தொடர்ந்து ஏற்பாடுகள் நடக்கின்றன. இடமும் பார்த்தாகிவிட்டது. மதுரையில் சொந்தக் கட்டடத்தில் அந்த அச்சகம் அமையும்.

சேலத்தில் இப்பொழுது பணியாற்றுகிறவர்கள் 119; இன்னும் 631 பேருக்கு வேலைதரும் வகையில் விரிவாக்கத் திட்டம் இருக்கிறது. திருச்சி அச்சகத்தில் இப்பொழுது வேலை செய்பவர்கள் 119; இன்னும் அங்கே 631 பேர்களை வேலையில் அமர்த்த வேண்டும் என்கிற திட்டத்தை ஆராய்ந்து வருகிறோம். விருத்தாசலத்தில் 171 பேர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். இன்னும் 579 பேர்களுக்கு வேலை தர ஆவன செய்யப்படும். புதுக்கோட்டையில் இப்பொழுது இருப்பது 187 பேர்கள்; இன்னும் 563 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க, திட்டம் இருக்கிறது. மதுரையில் 750 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தர இயலும். இந்த அடிப்படையில் ஏறத்தாழ 4,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தரும் திட்டம் சிறிது சிறிதாக நிறைவேற்றப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமது மாண்புமிகு திரு. எம். ஆர். கண்ணன் பேசின பிரிட்ஜி பகுதியில் இருக்கும்படியான தொழிலாளர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும், கன்வென்ஷன் போல, என்று சொன்னார்கள். அதற்கு எந்த வகையில் விதி முறைகள் இடம் அளிக்கின்றன என்று தெரியவில்லை. சலுகை கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்குமானால் அரசு அதைப் பரிசீலனை செய்யும்.

மற்றபடி, விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட உறுப்பினர்கள் சொன்ன யோசனை களெல்லாம் அரசு நினைவில் வைத்து ஆவன செய்யும் என்று சொல்லி, வெட்டுப் பிரேரணையை கொடுத்த அம்மையார், இந்த உறுதிகளையெல்லாம் ஏற்றுக் கொண்டு வெட்டுப் பிரேரணையைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு ஆதரிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: In view of the assurance given by the Hon. Minister that he is going to have third shift shortly in Government Press, I am not pressing my cut motion.

The cut motion of Thirumathi T. N. Anandanayaki was, by leave, withdrawn.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,45,27,100 under Demand No. 34—Stationery and Printing”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய திகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, மீண்டும் நாளை காலை 9 மணிக்கு பேரவை கூடும்.

என்ற, பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.